

HLAS SRDCA

„Veru hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstať nik väčší ako Ján Krstiteľ.“

(Mt 11, 11)

Ročník II.
Číslo 1.
Marec 2018

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI RIMAVSKÁ SOBOTA

Túžba po Ježišovi

Daruj mi Pane silu, prosím...

...by jazyk môj neboli jak pichľavý bič.

...by nedelilo ma nikdy od Teba nič.

...by nohy moje krok k pokore veľký dali.

...by oči moje pri Tebe bdeli, nie spali!

Daruj mi Pane silu, prosím...

...by ruky moje od srdca sa len tiahli.

...by druhým ľuďom len k pomoci siahli.

...by moje oči v každom videli len Teba.

...by moje uši čuli to, čo vždy počuť treba!

Daruj mi Pane silu, prosím...

...by prekonal som pokušenie a pády do tvrdých skál.

...by srdce plné Tvojej lásky vždy som mal.

...by z prameňa lásky piť sa mi stále chcelo.

...by lepšie chápal som, že život na zemi je

Tvoje dielo!

Daruj mi Pane silu, prosím...

...by opustil som hnev a neskrotnú pýchu.

...by vytrhol som koreň môjho hriechu.

...by cítil som ťa ked' trpím, že ty trpíš tiež.

Čo Tebe sa páči, to je pre moje dobro!

A to Ty, Ježiš, so mnou všetko urobiť smieš!

Pane, prosím, uzdrav všetky putá,

na rany moje polož ruky.

V živote s Tebou len, Ježiš,

chcem prežívať aj najkrutejšie muky.

Zmŕtvychvstalý, daj mi silu, prosím!

Nech Tvoje prikázania v srdci vždy nosím.

Ježišu Teba milujem! Tebe dôverujem! Tebe
ďakujem!

Nech Teba celý život pozemský a v nebi tiež
s mojimi drahými oslavujem!

Vo svetle lásky

Počas modlitby Krížovej cesty v našom kostole, hľadiac na obrazy zastavení, si myšlienkami pripomínam chvíle, keď som mal milosť kráčať touto Ježišovou cestou v Jeruzaleme. Bol som plný nadšenia, zážitkov a uvedomenia si tohto posvätného miesta, na ktorom sa odohrávali udalosti zo života nášho Pána Ježiša Krista. Je niekedy až nepredstaviteľné, čo sa vtedy všetko odohralo.

Dnes, prechádzajúc ulicami starého Jeruzalema, cestou Via crucis - od pevnosti Antónia na Golgotu, ktorá je v súčasnosti obklopená mnohými obchodníkmi ponúkajúcimi náboženské a reklamné predmety, je takmer neuveriteľné, že tadiaľto prechádzal kedysi Ježiš nesúci kríž. Húfy ľudí a predavačov približujú realitu života, v ktorom sa každý jeden z nás - aj kresťanov, nachádza. Na tejto pamätnej ceste sa pravidelne koná pobožnosť veriacich, ktorí si pripomínajú Kristovo utrpenie, a to od Pilátovho odsúdenia až po Kristovo ukrižovanie a pochovanie.

Sme v závere pôstnej doby, ktorá sa na začiatku zdala byť taká dlhá. Kvetnou nedele sме vstúpili do Veľkého týždňa. V liturgii tohto sviatku kňaz požehná ratolesti na slávnostnú procesiu, ktorá nám má pripomenúť Kristov triumfálny vstup do Jeruzalema niekoľko dní pred jeho umučením.

V túto Kvetnú nedelu budeme vo svätej omši počuť pašie z Markovho evanjelia. Hned' na začiatku (Mk 14,9) sa dozvieme o tom, ako prišla žena do Šimónovho domu, kde Pán Ježiš sedel za stolom a vyliala mu

BUD PRÍSNEJŠÍ! ALE ZAČNI SÁM OD SEBA...

Pred pár mesiacmi som stretla človeka, ktorý mi vyrozprával jeden krásny príbeh. Mal problém so synom, ktorý nevyrastal podľa jeho predstáv, ne-správal sa podľa jeho predstáv, nežil život podľa predstáv svojho otca. Jednoducho on ako otec si niečo vysníval a syn nie a nie íšťou cestou, ktorú si otec vysníval. Otec stále hundral, šomral, hádal sa, robil veľký psychický nepokoj v rodine.

Po veľmi dlhom čase sa tento otec rozhodol, že poputuje. Poputuje do Medžugoria a uvidí, čo sa bude diať. Teraz, s odstupom času, mi veľmi krásne opísal tú jeho prvú a potom aj druhú púť do Medžugoria. A toto sú už jeho slová:

„Na túto púť som sa tešil. Ale... už cesta tam ma doslovne zabilo. Necítil som si nohy, chrbát ma bolel z nepohodnej cesty v autobuse. V Medžugorí horúco, na izbe horúco a stále som mysel na prácu. No ale bol som, vyspovedal som sa a šlo sa domov. Domov som prišiel ako „zbitý pes“ a chvíľu trvalo, kým som sa ako-tak dostať do normálu. Potom som prišiel na jednu, vtedy dôležitú vec – nič mi to neprinieslo. Bol som tam a vobec sa neudialo, čo som čakal. Doma ma čakal presne ten istý syn - žiadna zmena. Už tam asi viac nepôjdem! Jednoducho sklamanie!

Potom po čase som kohosi počul opisovať jeho púť do Medžugoria. Vraj sa deväť dní pred odchodom modlil deviatnik, postil sa o chlebe a vode. Nekomfortné cestovanie obetoval na úmysel, za ktorým šiel do Medžugoria. Prijal bez hundrania aj boľavé nohy z cesty

v autobuse, aj horúčavu, aj zmenu prostredia. Na svätú spoved' sa pripravoval tri dni v Medžugorí, prosil Pannu Máriu o pomoc pri vyznaní hriechov. A domov sa vrátil zmenený.

Tak, čuduj sa svete, som sa tam vybral opäť aj ja. Pochopil som, že moja prvá púť bola len taká zvedavosť. A ako vyzerala moja druhá púť do Medžugoria? Počúvaj – „odštartoval“ som ju svätou spovedou doma a modlitbou deviatnika. Potom som si vzbudil úmysel - čo vlastne chcem vyprosiť, za čo to všetko čo prekonám obetujem. A ver mi, že už tu doma – po takejto príprave som pocítil, že to pôjde. Pocítil som Boha vo svojom srdci a cítil som, že koná. Koná, pretože som si Ho pustil do srdca.

Cesta bola ťažká, ale ked' som si predstavil, za čo to obetujem - za moju rodinu, za syna... tak som si povedal, že ked' iba boľavé nohy, horúčavu, nekomfort, únavu a ťažké prispôsobenie sa prostrediu mám prekonať, tak s Bohom v srdci je to med lízať.

V Medžugorí som sa zo srdca modlil, prosil, ďakoval, adoroval v kaplnke pol dňa, spovedal som sa – vyrozprával som kňazovi svoj príbeh a čo od Boha žiadam. Povedal som nielen to, akého mám zlého syna, ale som si uvedomil a povedal aj svoju hriešnosť a svoje obrovské chyby ... a vtedy som vo svojom vnútri začul slová: „Nemeň syna! Nechci aby sa syn zmenil. Zmeň sám seba – a to tak, že prijmi syna takého, aký je. Neposudzuj ho! Neodsudzuj ho! Vo svojich modlitbách ho viac zveruj do Božích rúk. On, tvoj syn, čerpá z tvojej – otcovskej minulosti. On je

odrazom teba – jeho otca. Popros ho o odpustenie, že si možno bol málo doma, keď vyrastal, keď ťa najviac potreboval. Že si si na neho nenašiel dosť času, lebo si čítal noviny, alebo prišiel zo služobky. Že si výchovu prenechával na ženu a zrazu chceš od neho to, čo dieťaťu má dať do vienka chlap – otec. Potľapkaj ho po pleci! V konaní zlých skutkov mu to s láskou vysvetli a naopak nezabudni na pochvalu pri každej príležitosti. Nezabudni na objatie pri každej príležitosti. Ja, Tvoj Boh, budem stále pri tebe. Ja viem, je ťažké teraz po rokoch prísť a s pokorou povedať dospelému synovi – prepáč, odpust' mi! Ja môžem za tvoj spôsob života, lúbim ťa a chcem sa pre teba zmeniť. Toto dokážeš len s mojou prítomnosťou v tvojom srdci.“

Klačal som pod krížom a plakal... lebo som pochopil, že musím byť menší ako môj syn a musím v sebe zlomiť pýchu a povýšeneckosť, ktorá mi bráni pristúpiť k synovi. Pochopil som, že ja som ho celý život len hanil. Poukazoval som len na tie veci, ktoré môj syn robil zle. Synovo dobro a jeho dobrý skutok, som nikdy nepochválil.

Ja už takto nevládzem žiť... Mám plno chorôb a teraz som si uvedomil, že ich mám v sebe nazbierané z môjho nepokoja, z mojej pýchy, z môjho vnútorného trápenia a nemohúcnosti pomôcť si.

Hľadáme si cestu k sebe. Je to sice pomalé, ale to, čo sa toľké roky ničilo, nemôže byť zo dňa na deň vyriešené. Láska rastie predsa cez utrpenie. Ja cítim, že on sa zmení! Najdôležitejšie je pre mňa teraz pochopenie, že musím začať od seba.

Zavládol vo mne pokoj ... a cítia to všetci okolo mňa. Všetci sme pohodovejší, nevyhýbame sa jeden druhému. Ako rodina sme sa stretli pri obede a spolu sme sa pomodlili. Nie je to ľahké, pretože ten syn hľadel a nevedel, čo sa deje ... ale trpezlivosť ruže prináša.

Každý večer sa modlím ruženec a každý deň korunku Božieho Milosrdenstva za rodinu, za deti. Poprosil som aj manželku, nech mi v modlitbe pomôže. A takto za rodinu bojujeme spolu.“

Krásny príbeh, však? A ešte zavolať ten pán za mnou tieto slová: "Bohu ďakujme za Zmŕtvychvstanie! Všetci! Lebo všetci sme Božie deti a všetci sme pozvaní k zmŕtvychvstaniu!"

Jarmila Deáková

Na zamyslenie...

V tomto čísle na tému:

Lesk a sláva charity

Idú tieto slová vôbec dokopy? Vedurčite si ešte spomíname na úryvok z liturgických čítaní Popolcovej stredy: „Ježiš povedal svojim učeníkom: „Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudeťte mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Keď teda dávaš almužnu, nevytrubuj pred sebou, ako to robia pokrytci v synagogach a po uliciach, aby ich ľudia chválili. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá, aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.“ (Mt 6, 1-4)

O to tragikomickejšie vyznieva charitatívny rozmer okázaľých spoločenských udalostí, ktorými ich hlavní aktéri aktuálne „obšťastňujú“ celé Slovensko a nepretržite pripomínajú bežným smrteľníkom, akými vysokými čiastkami prispievajú na tú či onú dobrú vec, ako pomohli vyriešiť bezvýchodiskovú situáciu dvom – trom rodinám.

Len nedávno sa skončila plesová sezóna, ktorej určite dominoval slovenský „Opernball“. Nemám nič proti plesaniu,

krásnym šatám, dobrému jedlu, zábave – to je predsa veľmi príjemné. Nechcem sa dotknúť krásnych dám v ešte krajších rôbach (som tiež žena a veľmi rada si to pozriem, ved' esteticky a zmysel pre krásu nie je hriech, je to Boží dar). Uhôl pohľadu sa však zmení v momente, keď si uvedomíme, že plesajúca pani v outfite, ktorého cena by stačila na vyžitie viacčennej rodiny jedným dychom vykladala na kamery, ako veľmi ju trápi osud zdravotne znevýhodnených detí. Nemám nič proti dobrému a kvalitnému jedlu, nápojom (mňam!) – to predsa k takýmto podujatiám patrí. O to trápnejšie vyznalo gesto jedného z účastníkov, ktorý pri príchode rozdával okolostojacim bezdomovcom desaťeurovky a ani na chvíľu nezapochyboval o šlachetnosti svojho srdca. Bolo zábavné sledovať jednotlivé televízne vstupy z plesu, ako sa moderátorky a ich respondenti doslova vyplašené a dychtivo stále krútili okolo témy nekonečnej štedrosti účastníkov, ako celú verejnosť chceli presvedčiť o tom, že keby nie možnosti pomôcť, tak plesu sa určite nezúčastnia (Niečo mi ušlo – banky zrušili priamy prevod finančných prostriedkov na účet prijímateľa?). Myšlienka dobročinnosti je určite chvályhodná a bezpochyby záslužná, ale prečo ju používať ako zásterku – možno pomasírovania zlého

svedomia, možno ospravedlnenia svojho vlastného snobizmu, márnivosti a pýchy?

Obdobné pocity a dojmy vo mne vyvolávajú televízne programy typu „...z neba,...v nebi“ - relácie, ktorými sa nemenované televízie chvascú pred zrakom celého Slovenska, ako nezištné pomáhajú niekoľkým nešťastníkom v ich ťažkom položení. Ľudí a rodín s ťažkým osudem je neporovnatelne viac a dá sa im pomôcť bez toho, aby sa o tom čo i len škrtlo v médiách. Zobrazovanie ľudského neštastia pred množstvom kamier – to nie je charita, to nie je úprimná snaha pomôcť, to je hyenizmus sám o sebe tak, ako k poškodeným, tak, ako aj k divákom. Ved' výroba show, pri ktorej mnohí ronia krokodílie slzy, niečo stojí. Z moderátorov mám pocit, že už sa na nich podpísala akási schizofrénia, už sa necítia byť ľuďmi, ale pasovali sa za anjelov, alebo hádam už aj za spasiteľov. Spýtal by sa však anjel malého dieťaťa v priamom prenose, či bolo smutné, keď mu zomrela mamička? Spýtal, ale ten padlý. Nuž, ale ako sa hovorí „účel svätí prostriedky“. Z ľudského neštastia sa stal tovar. Ak to zvýši sledovanosť, prečo nie – to je filozofia dnešných médií, to je súčasný pohľad na davanie almužny. Taký „nepatrny“ rozdiel v porovnaní s Ježišovým učením, čo poviete?

Alena Perželová

Medzinárodný deň modlitby za obete obchodovania s ľuďmi

Pápež František vyhlásil v roku 2015 ôsmu február za medzinárodný deň modlitby za obete obchodovania s ľuďmi. Je to deň liturgickej spomienky na sv. Bakhitu - sväticu, ktorá sama prežila útrapy otroctva. Žila v 19. storočí v Sudáne a sama bola ako 9 ročná násilne odvlečená do otroctva.

V sobotu 3. februára bola v našom farskom kostole obetovaná večerná sv. omša a adorácia za obete obchodovania s ľuďmi a za ukončenie novodobého otroctva. Svojou návštevou nás poctili pracovníčky Slovenskej katolíckej charity z Bratislav, ktoré nám priniesli obraz a relikviu sv. Bakhity ako aj pútavé príbehy ľudí, ktorí si týmto všetkým museli prejsť. Modlitebné stretnutia boli aj v iných mestách, napr. Bratislava, Prešov, Banská Bystrica, Nitra, farnostiach Zakamenné a Dudince, Humenné, Trnava, Beckov a Pezinok.

Ked' zomrie človek na následky moderného otroctva

Dnes si ceníme slobodu veľmi vysoko. No i napriek tomu je na svete viac

ako 45 miliónov obetí obchodovania s ľuďmi. 8. februára si pripomíname skutočnosť, aby sme neostávali ľahostajní voči tomu, keď sa z človeka stáva biznis. Obete obchodovania sú zväčša sociálne

znevýhodnení ľudia, ktorých zneužívajú na nútenú prácu, žobranie, prostitúciu, domáce otroctvo, či nútené sobáše.

Projekt STOP obchodovaniu s ľuďmi je iniciatívou Slovenskej katolíckej charity a už od roku 2008 podáva pomocnú ruku obetiam pri reintegrácii a zároveň zvyšuje povedomie o tejto problematike. Pomáha im vytvárať si priestor a dostatočný čas na uzdravenie, dáva im šancu prebudovať nanovo ich životy a rozhodnúť sa, ako ďalej.

„Moderné otroctvo je neakceptovateľné. Nemôžeme nechať núdznych, ktorých iní zneužívajú v neludských podmienkach, bez povšimnutia a pomoci.“

Erich Hulman, generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity.

Zdroj: <http://www.charita.sk/ked-zomrie-clovek-na-nasledky-moderneho-otroctva/>

Jana Marcineková

Desatoro pre súčasnosť

Pokračujme v začatej téme „desatoro pre súčasnosť“ druhou časťou Dekalógu, ktorá sa venuje vzťahom medzi ľuďmi. Hneď na úvod môžeme konštatovať, že nasledujúcich sedem prikázaní, alebo odporúčaní, je dôkazom veľkej Božej starostlivosti o človeka. Z desiatich pravidiel je totiž až sedem venovaných medziľudským vzťahom. Boh „neupravuje“ len vzťah človeka k sebe samému, ako keby by mu bol život ľudí s ich problémami ľahostajný, ale práve naopak, venuje sa dobru človeka v celej jeho dimenzii – aj tým pozemským každodenným problémom.

4. Prikázanie / odporúčanie znie: „**Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil v krajinе, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh.**“ (Ex 20, 12) Hodnotová interpretácia: Vážiť si rodinu. Rodina je základ spoločnosti, základná a nevyhnutná podmienka plnohodnotného ľudského života. Právny dôsledok: Právo rodín na priažnivé a spravodlivé politiky, právo detí na podporu zo strany rodičov, právo rodičov, ktorí sú starí (alebo nejako obmedzení), na rešpekt a podporu zo strany ich detí.

5. Prikázanie / odporúčanie znie: „**Nezabiješ.**“ (Ex 20, 13)

Hodnotová interpretácia: Podporovať právo na život. Život je dar od Boha, život je posvätný, je jednou s najvyšších hodnôt. Právny dôsledok: Právo na život (narodiť sa), právo na rešpektovanie života (narodiť sa a zomrieť prirodzeným spôsobom), právo na výchovu.

6. Prikázanie / odporúčanie znie: „**Nescudzoložíš.**“ (Ex 20, 14)

Hodnotová interpretácia: Udržiavať jednotu manželského zväzku. Jedine manželstvo, teda zväzok jedného muža a jednej ženy, je priestorom pre úplne sebadarovanie sa dvoch ľudských bytostí. Právny dôsledok: Právo ľudskej osoby slobodne si vybrať svojho životného partnera, právo manželov na rešpekt, povzbudenie a podpora zo strany štátu a spoločnosti vo všeobecnosti, právo dieťaťa na stabilitu (emocionálnu, afektívnu, finančnú) svojich rodičov.

7. Prikázanie / odporúčanie znie: „**Nepokradneš.**“ (Ex 20, 15) Hodnotová interpretácia: Chrániť právo každého, aby mohol vidieť, že jeho slobodu a dôstojnosť všetci rešpektujú. Ukradnúť sa okrem majetku dá omnoho viac. Zmocniť sa človeka, manipulovať s ním a podobne je okrádanie jeho človečenstva (ľudskosti). Právny dôsledok: Právo na rešpektovanie občianskej slobody (telesná integrita, výber životného stavu a kariéry, sloboda cestovať a vyjadrovať sa).

8. Prikázanie / odporúčanie znie: „**Nevyslovíš krivé svedectvo pro-**

ti svojmu blížnemu.“ (Ex 20, 16) Hodnotová interpretácia: Chrániť dobré meno iných. Zničenie dobrej povesti je prakticky to isté ako zabicie, ba horšie. Človek totiž sice žije, ale žije v trápení a bolesti, v sťažených podmienkach, kvôli „podrezanému jazyku“ iných. Právny dôsledok: Právo na dobré meno, rešpektovanie súkromného života, právo na nedeformovanú informovanosť.

9. Prikázanie / odporúčanie znie: „Nebudeš túžiť po dome svojho blížneho a nebudeš túžiť ani po manželke svojho blížneho, ani po jeho sluhovi, ani jeho slúžke.“ (Ex 20, 17a) Hodnotová interpretácia: Rešpektovať osoby patriace do nejakého spoločenstva (rodina, dom, podnik ...) – Integrita a zázemie konkrétnego spoločenstva je nevyhnutnou podmienkou jeho existencie a rozvoja. Právny dôsledok: Právo na istotu a pokojný domov a prácu, právo na slobodu podnikať.

10. Prikázanie / odporúčanie znie: „**[Nebudeš túžiť] ani [po] jeho volovi, ani jeho oslovi; ani po ničom, čo patrí tvojmu blížnemu**“ (Ex 20, 17b) Hodnotová interpretácia: Nechať iným ich materiálne vlastníctvo. Boh dal (každému) človeku úlohu zveľaďovať a používať stvorenie, teda pozemské dobrá. Právny dôsledok: Právo na súkromné vlastníctvo (zahrňa aj gárančiu civilnej ochrany materiálnych dober).

Čo dodať na záver? Snáď len prianie, aby nám Pán dal silu – milosť držať sa týchto jeho odporúčaní, namiesto hľadania ospravedlnujúcich výhovoriek.

Stanislav Andrek - kaplán

Ked' sa modlia najmenšie deti za deti

„Aká to krásna v našich životoch deje sa.
Nebo má krídla, v očiach je lesk.
Nad láskou bdie anjel, stráži ju Pán.
Vo vzduchu tón vznáša sa,
dal nám ho Pán: „neboj sa!“.

Mnohí si určite predstavíte tú klasickú modlitbu, keď dieťaťko má spojené rúčky a svoju detskou rečou vyslovuje krátke modlitbičky. No predstavte si modlitbu toho úplne najmenšieho stvorenia v lone svojej matky. Nemožné? Ale áno!

Tieto čisté stvorenia, Svätosťou vložené do lona ženy-matky už od počiatia dokážu vysielať modlitbu priamo k Pánovi. Ja s mojimi deťmi o tom môžme svedčiť ☺.

U nás panovala neplodnosť 6 rokov. Nakoľko naša viera bola silnejšia, než poriešiť to medicínsky, čakali sme a neprestávali veriť, že BOH sa postará. Istý kňaz, ktorý poznal našu túžbu po rodičovstve, vyzval tehotnú mamičku na druhom konci Slovenska, ktorá nás nikdy nevidela, nič o nás nevedela, aby sa modlila so svojim dieťatkom v lone, aby nám Boh požehnal dieťatko. Zhruba o 4 mesiace som ostala tehotná (tu je na mieste spomenúť Žalm 66, ktorý sa mi úplne na začiatku prvého tehotenstva stal sprivedodným a je mojom srdcovkou. Je v ňom všetko, čo patrí do tajomstva dôvery: „...lebo neodmietol moju modlitbu...“).

Ostala som zaskočená, pretože som to nejak možno ani nečakala, ale často som myslievala na dotyčnú mamičku s dieťatkom, či sa nezabudla za nás modliť. A nezabudli. Prvotný moment bol ten, že som sa začala zamýšľať nad tým, ako vlastne tá modlitba prebiehala, tú mamičku som mala za sväticu a jej dieťatko bolo pre mňa zázrakom a nešlo mi do hlavy, ako je

to možné, že my sme prosili roky, putovali sme do rôznych miest a obetovali púte za dar rodičovstva a tá mamička sa pomodlila pákrát a my sme dostali ten najvzácnejší dar, pretože oni nám ho vymodlili.

Pár týždňov od začiatku môjho tehotenstva sme sa stretli s už spomínaným kňazom, ktorý to bral ako najväčšiu samozrejmosť sveta ☺ a povedal mi, že teraz je mojou povinnosťou modliť sa tiež za páry, ktoré túžia po rodičovstve, no nevedia počať. Pozerala som neveriacky na neho, či to myslí skutočne vážne?! Ved' som nedokázala seba vymodliť dieťatko, neverila som tomu, žeby práve cezo mňa mohli byť vypočuté modlitby. No bola som „v tom až po uši“ - keďže bolo dieťatko vymodené nám, boli sme povinní to šíriť ďalej. Naskytovala sa mi však otázka, ako na to? Neverila som si... Ale to ani nebolo potrebné. Potrebné bolo veriť Ježišovi a dieťatku v mojom lone. Ja som bola len tá, ktorá nahlas vyslovovala modlitbu, ale skutočné prosby posielal do neba ten malý svätý život, ktorý vo mne rástol.

ka ukrytá v brušku, dokázala vyprosiť u Najvyššieho pre seba kamarátky ☺.

A takto sa to opakovalo v každom tehotenstve. Každá jedna z mojich dcér vymodlila nejaké dieťatko manželom, ktorí možno od lekárov nemali nádej, ktorých presvedčali, že umelé oplodnenie bude pre nich tá najlepšia cesta. No Boh je viac než to, čo človek povie, čo urobí. Najdôležejšia je - dôvera v Noho, odovzdanosť a život s Ním podľa Jeho "pravidiel".

Ak sa človek nechá Ním viesť, zanechá svoje plány a odovzdá sa mu celý, udejú sa mnohé zázraky. A pre mňa modlitby detí za deti sú tým najväčším zázrakom, aký sa môže udiť v živote ženy.

Na začiatku som mala problém s tým, ako správne "uchopit" tieto modlitby, aby boli čo najsilnejšie, no časom som prišla na to, že to nemusí byť dlhočinné odriekavanie ružencov. Stačí k tomu len dôvera v Boha, otvorené srdce a túžba spojiť sa s dieťatkom v modlitbe. Vždy si položím dlane na časť bruška, kde sa asi nachádza dieťatko. Nahlas ho vyzvem, aby sa spolu so mnou pomodlilo za pára - vyslovím ich mená a slová modlitieb, žalmov, alebo chvály vyslovujem nahlas, aby prenikali až k dieťatku a ono ich ďalej posielala k svojmu, nášmu Pánovi.

Mnohokrát sa stalo, že v takom 7. až 8. mesiaci tehotenstva moje detičky akoby veselo

Vedela som o 2 pároch, ktoré roky nevedeli mať dieťatko. Dokonca jeden pár pomýšľal nad umelým oplodnením, vtedy som im povedala, nech ešte počkajú, že ono to príde, keď bude pre nich správny čas. Veľmi intenzívne som sa denne za nich modlila s mojou dcérkou v brušku a nestihla sa ani narodiť a obe mamičky ostali tehotné. Keď som sa o tom dozvedela, priznám sa, na chvíľku som zapochybovala a povedala som si: "To fakt?". Ale áno, moja dcér-

poskakovali pri týchto modlitbách, čím mi dávali najavo, že sme prepojené v modlitbe. Akonáhle som prestala nahlas vyslovovať modlitbu, dieťatko sa skľudnilo a "nehopkalo". Občas som s nimi hrala pri modlitbách takúto hru, bolo to úžasné a zároveň veselé. Najviac sme sa modlievali novénu ku sv. Gerardovi Majellovi - patrónovi matiek, tehotných žien a detí.

Určite sú aj prípady, keď sa nevy-modlí dieťatko. No určite to nie je tým, že sa mamička s dieťatkom zle modlili, alebo žeby BOH nezhliadal... Boh vypočuje každú modlitbu, len niektorá chce čas, alebo má s niektorými manželmi iný plán. V každom čase treba veriť Jeho konaniu, aj keď mno-hokrát nie je podľa našich predstáv a nič netreba siliť a následne vyčítať Pánovi, že pre nás niečo nespravil. On si nás každého jedného získava originálne a to, čo urobí pre jendého, nemusí spraviť automaticky pre druhého len preto, že si to my želáme.

Ježiš nás vždy vedie tou najlepšou cestou a pokiaľ Ho nasledujeme, nebude nám nič chýbať, pretože On je Dokonalý.

Kristína Juhaniaková

Kristínke za napísanie svedectva ďakuje pán dekan, ktorý ju o to poprosil a ona sa so svojou skúsenosťou podelila s nami všetkými.

Staňme sa Umelcami Lásky

Národný týždeň manželstva

(12. - 18. februára 2018)

Ako to je na Slovensku:

NTM na Slovensku píše už svoju ôsmu stránku (každý rok je iná téma). Pre inšpiráciu predošlé témy boli nasledovné.
2011 - "Na všetko dvaja"
2012 - "V dobrом i zlom"
2013 - "Vernosť nie je slabosť"
2014 - "Manželstvo - viac ako papier"
2015 - "On a ona - jednota v rozdielnosti"
2016 - „Recept na dobré manželstvo“
2017 - "Manželstvo - spolu na ceste"

Tohtoročná téma akoby sama nabáda rozvíjať rôzne "umelecké" schopnosti, ktoré majú potenciál vzťah posilňovať. Témou je totiž slogan: **Manželstvo - umenie lásky.** Je predsa tak veľa možností ako spestriť vzájomné spolužitie a tvoriť spoločne vlastné a jedinečné "umelecké dielo" v štýle, ktorý presne vyhovuje konkrétnej dvojici.

Na umenie môžeme nazerať z rôznych uhlov. Má veľa atribútov. Môžeme mu priradiť množstvo prívlastkov, môžeme ho obdivovať či zatracovať ... dokáže naše myšlienky a emócie dosiať do oblastí, o existencii ktorým sme

môžno ani netušili. Umenie však súvisí s kreativitou, originalitou a jedinečnosťou. Ten, kto ho tvorí je umelec. To, čo vytvára nazývame umeleckým dielom. Jedno môže byť skvostné, iné nie celkom vydarené ... Odhaluje však niečo z umelca samotného.

**Môže byť aj Vaše manželstvo
umeleckým dielom?
(ak áno, tak akým.... ?)**

**Počítali ste už koľko týždňov
trvá Vaše manželstvo?
Možno by to stálo za spočítanie.... ☺**

Jana Marcineková
HLAS SRDCA 5

Aby sme poznali svoj Boží chrám: Svätý Ondrej

Pokračujeme v sérii a predstavujeme Vám druhý obraz, ktorý sa nachádza vedľa sochy sv. Terezky a z druhej strany je spovedelnica. Na tomto krásnom obraze je sv. Ondrej, apoštol. Tak sa vám pokúsim niečo o tomto výnimočnom apoštolovi priblížiť.

Život a pôsobenie

Sv. Ondrej, apoštol, sa narodil v Betzaise, v mestečku na brehu Tiberiadského jazera nedaleko Kafarnauma. Jeho otec sa volal Jonáš (Ján) a jeho mladším bratom bol Šimon Peter. Východní cirkevní spisovatelia nazývajú Ondreja „prvým povolaným“, lebo Ježiš práve jeho povolal ako prvého k apoštolskej práci. Pôvodom bol rybár – ako celá jeho rodina. Detstvo a mladosť prežil v Betsaide a potom, už s manželkou a bratom Šimonom, sa usadili v prístavnom meste Kafarnaum. Aj tam sa venoval rybárstvu. Bolo to remeslo namáhavé, ale výnosné. Toto remeslo vykonávali spolu so Zebedejovcami – neskôršimi apoštolmi Jánom a Jakubom – a ich otcom.

Ondreja veľmi oslovilo vystúpenie Jána Krstiteľa. Spolu s Jánom, Zebedejovým synom, neskôršie Jánom apoštolom, patrili medzi verných Krstiteľových učeníkov. Keď Ján Krstiteľ raz s nimi stál, videl Pána Ježiša ísť smerom k nim, povedal im: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta“. (Jn 1, 29) Na druhý deň im znova povedal: „Hľa, Boží Baránok!“ Oni sa pohli za Ježišom. Vtedy zostali s ním. Ondrej potom vyhľadal svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša.“ A priviedol ho k nemu.

(pokračovanie zo str.1)

olej na hlavu. Zdá sa, že je to príbeh o márnotratnosti. Táto žena si vybraťa veľmi drahú voňavku – nardový olej, ktorý bol dovážaný z ďalekej Indie a vyliala ho na hlavu „potulného učiteľa“ z nejakého Nazareta. Prečo?

Ježiš nám ponúka vysvetlenie: „Vopred pomazala moje telo na pohreb“ (Mk 14,8). Tá žena tušila, čím ma Ježiš prejsť a aký význam má toto Jeho utrpenie, preto si ho chcela uctiť tým najvzácnejším možným spôsobom. Bola natol'ko dojatá obetou, ktorú má pre ňu a celý svet priniest, že cítila potrebu vyliat na neho ten najvzácnejší olej ako prejav vdăky a chvály.

Skutok tej ženy sa zdal učeníkom zbytočný, pretože ešte nechápali

Od toho času Ondrej a Šimon dochádzali k Ježišovi a boli aj svedkami prvého zázraku, ktorý urobil na svadbe v Káne. Z lodky Šimona Petra potom Kristus učil zástupy.

Cirkevní otcovia, najmä sv. Béda Ctihodný, nazývajú Ondreja „privádzačom ku Kristovi“. Okrem toho, že priviedol ku Kristovi svojho brata Šimona Petra, priviedol k nemu aj chlapca s piatimi chlebami a dvoma rybami pri zázračnom rozmnožení chleba (Jn 6, 1-13) a takisto aj Grékov, ktorí prišli za Filipom s prosbou: „Chceli by sme vidieť Ježiša.“ (Jn 12, 13-25)

Po zoslaní Ducha Svätého žil Ondrej zhruba dvanásť rokov v Jeruzaleme. Potom odišiel pravdepodobne Ázie, Ruska, Bulharska, Rumunska a nakoniec do Grécka, kde dosiahol najväčšie apoštolské úspechy. Pohanské chrámy zostali prázdne, spustli, ľudia sa dávali krstiť. Podľa tradície ho v hlavnom meste Achájska (južné Grécko) v Patrase na podnet cisárskeho vladára Egea ukrižovali na kríži v podobe písmena X. Nepribili ho klincami, len ho priviazali. Na kríži umieral tri dni.

Okolo roku 356 dal cisár Konštanc preniesť jeho pozostatky do Konštantíopolu. Cisár chcel takto konkurovať Rímu, kde boli ostatky sv. apoštolov Petra a Pavla. V 15. storočí prenesli apoštolovu hlavu do Ríma, kde ju s veľkou úctou uložili v chráme sv. Petra. V roku 1964 však pápež Pavol VI. prenesol túto relikviu do Patrasu, kde je uložená v chráme sv. Ondreja.

„prehnanosť“ Ježišovej obety. Zamyslime sa nad tým, čoho sa Ježiš vzdal, keď sa stal človekom. V prvom rade nebeskej slávy, ale aj chvály anjelov a svojho miesta po Božej pravici. Uvažujme tiež o tom, čo podstúpil počas verejného účinkovania a svojej služby: nedôverčivosť náboženských vodcov, podozrievanie Rimanov, nedostatočnú vieri učeníkov, bezsenné noci strávené v modlitbách, nespocetné dni plné vyučovania a uzdravovania, a to bez výhod domova a rodinného zázemia. A napokon porozmýšľajme, koľko trpel počas umučenia: odmietnutie ľudí, trňová koruna, bičovanie, príšerná bolest, trýznivý smäd. A to všetko urobil pre nás. Urobil to, aby nám bolo odpustené a boli sme

Sv. Ondrej je dodnes na popredných miestach úcty k svätým, najmä vo východných cirkvách.

Zaujímavosti o sv. Ondrejovi

Sviatok: 30. november

Narodil sa: Bethsaida, nedaleko Kafarnauma pri Genezaretskom jazere, Izrael

Zomrel: † 30. november 60 (?) Patras, Grécko (?)

Význam mena Ondrej: mužný, odvážny, pevný (grec.)

Atribúty: kríž v tvare X, sieť s rybami

Jana Marcineková

v nebi vítaní. Nerobil nič pre svoj zisk – to všetko urobil pre nás.

Ježiš je márnotratný. To on nám dáva dary, čo prekračujú naše zásluhy. To on nás miluje neustále a neprimere. Čo primeranejšie by sme mu mohli darovať my počas týchto veľkonočných sviatkov, ak nie ten najvzácnejší dar, aký máme – svoje srdce?

Všetkým vám mojim farníkom, ale aj obyvateľom nášho mesta prajem pokojné a požehnané veľkonočné sviatky, v ktorých Ježiš prekonáva temnotu zla a uvádzá nás do radosti veľkonočného rána. Nech radostné Aleluja rozozvučí naše srdia radošou a naplní nás pokojom Ježišovho víťazstva.

Rastislav Polák, dekan - farár

Pochválený bud' Ježiš Kristus!

Nezvyknem písť do farského časopisu, no situácia, ktorá vládne v médiách, mi nedala, aby som mlčal. Mám emailovú schránku na Azete, kde pri otvorení stránky sa ukážu tituly článkov spolu s aktuálnym obrázkom. Veľakrát som to len prebehol okom, alebo si to vôbec nevšímal. V poslednej dobe sa začali množiť články vnášajúce pochybnosti o viere, Cirkvi, kňazoch, o nepriamej propagácii sexuálnej neviazanosti, sexzárobku a iné. Tak mi to nedalo a otvoril som azeťácku stránku na tému: „Temné tajomstvo najväčzej biblie sveta: Napísal ju samotný diabol?“ Bol som zhrozený reakciami neveriacich alebo podstrčených (možno platených) tzv. „trolov“, figurujúcich pravdepodobne pod viacerými menami... Vždy, keď debata začínala mať nejaký konštruktívny smer, začali útočiť ako „besné psi“ vulgárnym slovníkom na prispievateľov, proti cirkvi a pod. Rozosievajú nenávist, šíria lož, polopravdy. A polopravda je horšia ako lož, lebo v sebe skrýva len časť naozajstnej pravdy, ale mnohí ju automaticky prijmu ako „Písmo sväté“.

**PRETO BY SOM CHCEL
POVZBUDIŤ KAŽDÉHO
UVEDOMELÉHO KRESŤANA,
ABY PRISPEL SVOJOU TROŠKOU,
SVOJIM ZDRAVÝM NÁZOROM.**

Aby neprevládali len tie negatívne. Prirovnal by som to k tomu, ako keď niekoho bijú na ulici a skoro nik nezasiahne, aby bránil toho, ktorému je ubližované. Samozrejme, že tam ide o fyzické násilie,

Robme dobré skutky!

Milí naši čitatelia, na to, aby naša farnosť mohla fungovať, je potrebná služba mnohých ľudí. Farnosť si totiž nemôže dovoliť zamestnancov, a tak je potrebné dobrovoľníctvo. Mnohí konkrétnym spôsobom vykonávajú nejakú službu pre farské spoločenstvo. Jednou zo služieb je aj starostlivosť o poriadok a čistotu v kostole. To, že prídeme do upratanejho, „vyglančeného“ kostola nie je až taká samozrejlosť, ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať. Vyžaduje si to čas, trpežnosť, veľa fyzických sôl a najmä lásku k Bohu.

Chceme sa preto v tomto čísle v rámci rubriky Robme dobré skutky podakovať našim upratovacím skupinám,

ale útoky sú aj slovné, na cirkev, ktorej súčasťou je každý z nás! Existujú tzv. skutky duchovného milosrdenstva: nevedomých poučovať, pochybujúcim dobre radať, hriešnikov napomínať... Vraví sa, že „viera bez skutkov je mŕtva“. Robme dobré skutky, veď na inom mieste sa píše, že aj pohár podaný z lásky nezostane bez odmeny. Len dobré skutky nám budú užitočné pri poslednom súde. „Vedť sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali.“ (Ef 2,10).

Ďalší príklad, ktorý ma napadol je dnes veľmi moderné slovo „IMUNITA.“ Ak vírus napadne organizmus, ten sa ihneď začne brániť, nezostáva pasívny, ináč by vírus premohol celé telo. Ak je na Slovensku štatisticky 60% veriacich, tak by to malo byť vidieť aj v oblasti obrany viery, cirkvi, pravdy. Píšem to v rozhorčení nad tým, ako sa šíri a prevláda zlo. Vedť z ľudí, ktorí čítajú tieto príspevky, môžu byť aj hľadajúci pravdu, riešenie či odpoveď na svoje otázky. No pri tomto trende, kde prevláda lož, ich to viac dopletie. Na internete je bojové pole o dušu! Tam je príležitosť pre katechézu, novú evanjelizáciu. Kňazi majú dosť svojich povinností, teraz je rada na nás. Mnohí povedia, že to nemá cenu.

Poviem vám, že keď bola diskusia o búraní kostola v Nemecku, neveriaci, ktorí mali prirodzenú úctu k kultúrnym pamiatkam veľakrát zahriakli niekoho, kto bol za to búranie alebo útočil na niekoho, kto bol proti búraniu. Myslím si, že diskusie sú aj obohatením človeka. Môže sa tam niečo nové dozvedieť alebo núti človeka sa danou problematikou zaobe-

které zveľaďujú a udržiavajú nás chrám v čistote. Nie je to len o zametaní, utieraní, vysávaní, patria k tomu aj bielučké, naškrobené obrusy, výmena kvetinovej výzdoby.

Podakujme sa teda všetkým obetavcom za vždy upravený, čistý, ozdobený a k bohoslužbám pripravený interiér ale aj exteriér nášho kostola. Zahrňme ich do svojich modlitieb a vyprosujme pre nich u Nebeského Otca veľa milostí, aby im dal potrebnú silu a vytrvalosť v ich potrebnej službe.

PS: Naše upratovacie „čaty“ by sa určite potešili aj novým členkám, ale samozrejme aj novým členom. Ide o službu, ktorá je náročná na čas a bola by určite zvládnutejnejšia s väčším počtom ľudí, ochotných podieľať sa aj takýmto spôsobom na dôstojnom chode našej farnosti.

Jozef Koronczi

rať, pouvažovať nad ňou. Natíska sa otázka: „Ako ja brániť čistotu. Čo robím pre čistejšiu spoločnosť?“. Zo zvedavosti som nazrel do Katechizmu katolíckej cirkvi a vycítal som, že patrí medzi náboženské povinnosti evanjelizovať, pomáhať blížnemu k pravde, povinnosť prejavíť svoju mienku pre dobro Cirkvi. Ono to slovko povinnosť neznie príjemne, lákavo. Viem, že v dnešnej dobe má každý dosť svojich povinností a starostí, ale ak človek berie svoju vieriú vážne a žije evanjelium, tak to ide samo prirodzene. A na druhej strane zas tie provokačne články nie sú každý deň. Ono si to zas nevyžaduje veľa času, možno 20 minút. Boh nám dáva každý deň 24 hodín a je len na nás, ako ich využijeme.

Na záver už len jedna myšlienka. V chránoch, aj v modlitbách sa používa veta „Dedičstvo otcov, zachovaj nám Pane!“ Boh nám dáva strašne veľa, nechcem to tu rozpísovať a my neraz očakávame, že za nás urobí aj to, k čomu nám dal schopnosti a sily. Treba ho prosiť o silu a zároveň všetko uskutočňovať s jeho pomocou.

Požehnaný a plodný zvyšok pôstneho času, aby to ALELUJA a nielen na Veľkú noc, ☺ bolo s úprimnou radosťou.

S pozdravom Peter

Pozn. redakcie: Pánovi Petrovi ďakujeme za hodnotný príspevok, ktorý nás v redakcii „nakopol“ aj k tomu, že začíname uvažovať nad novou interaktívnu rubrikou, ktorej autormi by ste mali byť predovšetkým Vy – naši čitatelia, ale viac už neprezradíme. ☺

**„Rodina je miestom
lásky a života;
miestom, kde láska rodí život.
Rodina, veľké laboratórium
lásky, je prvou školou,
ba viac, stálou školou,
v ktorej učenie sa láske
prebieha nie suchopárnymi
poučkami,
ale presvedčivou silou vlastnej
skúsenosti.
Kiežby každá rodina objavila
svoje povolanie k láske!“**

sv. Ján Pavol II.

Máme tu jar a ani sa nenazdáme, prídu letné prázdniny – čas výletov. Prečo si teda neurobiť prázdninový výlet aj na nejaké pútnické miesto – aj mimo termínu, kedy sa tam koná púť. A práve preto sa zrodila naša nová rubrika, v ktorej vám chceme postupne predstavovať pútnické miesta nielen na Slovensku, ale aj za hranicami našej krajiny. V tomto čísle:

Marianka

Obec na úpätí Malých Karpát v okrese Malacky, v južnej časti Záhorie, severne od Bratislavы – cieľová destinácia prechádzok, výletov a pútí nielen pre veriacich. Pokojná atmosféra s nádychom tajuplnosti a istej „nadzemskosti“ zaručene upokojí vaše rozlietané myšlienky, spomalí rýchle tempo súčasného životného štýlu a navodí vám príjemný pocit oddychu a obnovenia súl.

Marianka je považovaná za najstaršie pútnické miesto nielen na Slovensku, ale dokonca aj v celom bývalom Uhorsku. Dnes ju už návštevnosťou v rámci Slovenska prekonali púte na Mariánsku horu pri Levoči alebo do Šaštína, svoju dôstojnosť ani oblúbenosť rozhodne nestratila. Každý september sa tu koná výročná púť za účasti stoviek, ba až tisícok ľudí. Návšteva Marianky však rozhodne stojí za to v ľubovoľnom čase a v každom ročnom období.

Ako vzniklo toto sväté miesto – Sväté údolie? Istý mnich pustovník pre seba vyrezal z dreva sošku Panny Márie. Počas po-hanského povstania v roku 1038 sa ju pred zničením pokúsil zachrániť a tak ju skryl do dutiny stromu. Zaujímavý je spôsob, akým sa soška opäť našla. Miestnemu zbojníkovi sa narodili ľahko postihnuté deti. Rozhodol sa, že zmení svoj doterajší spôsob života a stane sa čestným človekom. Vo sне sa mu zjavila Panna Mária a ukázala mu konkrétné miesto v lese. Zbojník sa tam naozaj vybral, vykopal tam drevenú sošku a taktiež narazil na prameň. Jeho deti po vykúpaní v tomto pramene vyzdraveli. Odvtedy neporušil svoj

sľub a venoval sa službe Božej.

To, čo v Marianke netreba obíť, je rozhodne Krížová cesta. Rozhodnutie vybudovať v Mariánskom údolí krížovú cestu odznelo v roku 1936. Dnes ju znázorňuje 14 kaplniek veľmi citlivu zakomponovaných do masívu bukového lesa. Celkovo je tvorená päťdesiatimi drevenými sochami v životnej veľkosti. K ďalším významným miestam patrí Lurdská jaskyňa s množstvom odkazov vytiesaných do kamenných platní, kde celoročne horia sviečky a sú položené živé kvety. Nemenej významným miestom je preslávený „zázračný prameň“ s údajne liečivými schopnosťami. Ľudia si chodia naberať túto vodu do fliaš z širokého okolia. Pri prameňi sa nachádza baroková kaplnka Svätej studne, ktorej vstup je dotvorený dvoma barokovými kamennými sochami. Vynechať nemôžeme ani kláštor v Marianke, ktorý dal postaviť kráľ Ľudovít v roku 1377 potom, ako sa tu zastavil na svojej ceste z púte v rakúskom Mariazzelli. Dopočul sa o legende a soške, a tak sa sám išiel o pravdivosti príbehu presvedčiť. Tri roky na to bol hotový gotický kostol, na ktorého otvorení sa aj zúčastnil. Správa kostola a kláštora sa dostala do rúk rehole sv. Františka z Pauly – tzv. paulínov. Zmena nastala až v roku 1786, kedy takmer všetky rehole, vrátane paulínskej, Jozef II. rozpustil. Kláštor začal pustnúť, neskôr bol dokonca prerobený na klasicistický poľovnícky zámoček. Dnes celý areál spravuje Kongregácia bratov tešiteľov a kláštor slúži ako pútnický a exercičný dom.

Marianka už od nepamäti láka ľudí pre svoju výnimočnosť a neopakovateľné Genius loci („ducha miesta“). Spojenie s transcedentálnom, krásna príroda a upravený areál dokážu pomôcť človeku, či už je veriaci alebo nie, nájsť pevnú pôdu pod nohami a vnútorne sa vysporiadať s nie vždy príjemnými myšlienkami. Návšteva tohto miesta určite nebude stratou času.

Jozef Koronczi

Z modlitieb pred nemocnicou

**mesiacov
za život**

Blíži sa tretí ročník projektu
9 MESIACOV ZA ŽIVOT,

ktorého sa už tradične zapája aj naša farnosť. Na Slovensku projekt vznikol z iniciatívy pána farára Dušana a jedného otecka, ktorý sa veľmi snažil urobiť niečo preto, aby sa zakázali robiť potraty. Dlho sa na tento úmysel modlili. Duch Svätý začal konať Božie dielo a zrodila sa myšlienka, aby sa začali modlitby pred nemocnicami na celom Slovensku. A tak od 25. 3. 2016, povzbudení príkladom veľkých predkov, radostne a odhodlane pokračujeme na ceste k nastoleniu veľkého dňa, keď v našej vlasti bude uznané a chránené právo na život pre každého od počatia po prirodzenú smrť. Pán Ježiš tejto iniciatíve požehnal a do projektu sa prihlásilo približne 50 farností z celého Slovenska v mestách a obciach, kde sa nachádzajú nemocnice. Je to naozaj krásne dielo, keď sa v 50 mestách modlia veriaci pred nemocnicou každý deň, alebo 3-krát do týždňa. Prináša to veľké požehnanie pre naše Slovensko a aj pre každú jednotlivú farnosť. To, že sa chodíme pred nemocnicu modliť nemá vysvolať v niekom dojem, že niekoho odsudzujeme. Stojíme tam preto, aby sme vyjadrili, že potrat je v Božích očiach hriech, je to vražda už počatého života. A tak vo viere cez modlitbu a obetu veríme, že to prinesie bohaté ovocie vo forme obrátenia zdravotníkov i matiek ako aj v záchrane detí, odsúdených na smrť. Modlíme sa a zároveň

prosíme, aby sa matky a otcovia správne rozhodli a tiež odprosu-jeme za rodiny našej farnosti, za celé Slovensko, za všetky vraždy, ktoré sú vykonávané v nemocniciach. Nemôžeme si nič nahovárať, že „veď je to len bunka, nie je to život“. To nie je pravda. Vajíčko, ktoré sa oplodní a do 24 hodín nezanikne - už tam začína život. V modlitbách prosíme aj za otcov, lebo aj oni sú súčasťou počatého života. Väčšinou sa obviňujú matky „ona sa rozhodla, ona nechcela dieťa ...“, ale pritom je dôležitý aj otec. Možno keby bol v tej chvíli povedal: „Neboj sa zvládneme to, pomôžem, teším sa.“, rozhodla by sa pre dieťa. Iste sú aj iné výhovorky, ved’ nebola iná možnosť, nebola práca, alebo manžel je alkoholik, prišla choroba a ďalšie a tak som musela ísť na potrat. V skutočnosti ide o život dieťaťa, ktoré volá „mami, oci, chcem žiť, chcem sa narodiť!!!“. Jedným z cieľov tohto projektu je zároveň pomoc rodinám, alebo matkám, ktoré sú bezradné a nevedia ako ďalej a nevedia sa správne rozhodnúť. Môžu prísť za tými, ktorí sa tam modlia, alebo za kňazom. Stále sa nájde riešenie.

A teraz trochu o histórii projektu v našej farnosti: Bola som oslovená, či sa nechcem zúčastniť projektu 9 MESIACOV ZA ŽI-VOT. Približne mi bolo vysvetlené o čo sa jedná, že sa bude chodiť modliť pred nemocnicu a že ostatné sa dozviem na stretnutí s otcom Dušanom, ktorý je zakladateľom projektu. Súhlasila som, lebo sme sa veľa rozprávali v spoločenstve o potratoch, ktoré sa vykonávajú v našej nemocnici. Naša sestra zo spoločenstva, pracovala na gynékológii na operačke. Keď prišla na spoločenstvo veľakrát nám rozprávala, ako vyhadzovala roztrhnuté ručičky, nožičky a tielka, ktoré boli zabalené v igelite. Bola svedkom rozhovoru medzi lekármi, ktorí sa rozprávali, ako je im zle, keď majú robiť potraty. Niekoľko sa im aj sníva, ako tie detičky plačú a je im zle, keď majú ísť na sálu. Chcem sa dopredu ospravedlniť všetkým, ktorých som sa týmito

slovami dotkla. Ale musíme sa pozrieť pravde do očí, že je to hriech, je to zabitie. Veľmi málo sa o tom hovorí a lepšie sa nám počúva, to čo nám vyhovuje. Priznám sa, že keby som nechodila na duchovnú obnovu a nemala spoločenstvo, kde nám vysvetlili, ako to v skutočnosti je, možno teraz by som ani ja nemala svojho syna. Aj ja som predtým bola informovaná, že to nič nie je, to nie je život, je to len bunka. Keď chodím na stretnutie koordinátorov tak nám sestry, ktoré robia v centre pre ženy, ktoré majú Postabortový syndrom (tak sa volá centrum pre ženy, ktoré boli na potrate a majú psychické problémy) rozprávajú, ako tie ženy veľmi trpia. Prídu tam a rozprávajú ako všade vidia svoje dieťa, ktoré nechceli. Alebo v noci počujú pláč, keď idú po ulici tak v každom kočíku vidia svoje dieťa a podobne. A stále skončia vetou "Keby bol tam niekto, kto by mi bol pomohol! Je to zle počúvať a nie ešte zažiť.

stáv. Otec Dušan na stretnutí ujasnil, že sa máme modliť 3/4 hodiny, ktorú si my určíme, stáť na viditeľnom mieste s transparentom v ruke a aby sme boli tri alebo štyri. No a bolo po modlitbe. Bohužiaľ strach a naše ego nás dostalo. Čo povedia ľudia? Čo tam robíme? Budú sa smiať, robiť si posmešky, to nás bude každý vidieť! Domov som išla plná otázok a pochybností. Na druhý deň sa začali telefonáty, no duchovne sestry, ja nebudem vedieť prísť, lebo mám toto, ja mám toho veľa, ja sa budem modliť doma... A začali otázky, čo urobím a ako to bude, veď som slúbila a chcem, ale moja pýcha a slabá odvaha boli silnejšie. Modlila som sa k Duchu Svätému a prosila o radu. Trvalo to dosť dlho, ale nakoniec odpoveď prišla

vo forme otázky: Čo si urobila a robíš Ty pre Boha? Ako svedčíš o Bohu? Modlím sa (prebehlo mi myšľou), modlím sa za iných. Hned prišla odpoveď - modlitbu potrebuješ Ty a nie Boh, alebo tí, ktorí ťa poprosili o modlitbu. Boh nepotrebuje tvoje modlitby. On prijíma tvoje modlitby. Chodím do kostola. To zas len pre seba, aby si si vyprosila požehnanie. Pomáham, to zas pre človeka a nie pre Boha. Tak teraz máš možnosť ísť pred nemocnicu a postaviť sa tam spolu s ostatnými, alebo aj sama s transparentom v ruke a tak vyjadriť nesúhlas k potratom. Postaviť sa tam aj napriek tomu, že budeš posmechom pre druhých a budeš trpieť posmešky a úškrny. Teraz môžeš urobiť niečo pre Boha, ale aj pre detičky, o ktorých chce ich mama alebo otec rozhodnúť, že sa nenarodia. Povzbudená týmito myšlienkami som oslovovala ľudí, aby sa zapojili do projektu a Duch Svätý konal.

Stretávame sa 2x do týždňa, niekedy sme tri a inokedy je nás sedem aj viac. Priznám sa, že je obdobie, keď sa nám nechce, ale povzbudení ideme s myšlienkovou, že chcem aj dnes urobiť niečo pre Boha. A možno, že práve dnes je ten deň, keď s modlitbou záchrâime aspoň jeden život. Stojíme pred nemocnicou a modlíme sa a je jedno či skoro ráno alebo poobede, či prší, padá sneh alebo je 35 stupňov. Tá 3/4 hodina prejde ako nič a keď skončíme, tak naplnení radosťou si môžeme povedať, že zas sme urobili niečo pre Boha. Hoci keď sa pozrieme na kríž, je to len kvapka z toho, čo Boh robí pre nás. Ak chceš aj Ty urobiť niečo pre Boha a pre detičky, ktoré túzia po živote, príď a postav sa s nami pred nemocnicu a v ruke s ružencom budeme spolu prosiť za mami a otcov, aby dali možnosť žiť svojim deťom. Vedť takto si môžeš vyprosovať aj odpustenie za svoju rodinu, alebo za svojich predkov, ktorí možno nevedeli, že je to zabitie, je to hriech.

Touto cestou sa chceme podakovať všetkým, ktorí sa chodia modliť pred nemocnicu a zvlášť nášmu pánovi dekanovi, ktorý nás v tomto projekte veľmi podporuje a ak má možnosť príde medzi nás a modlí sa s nami. Ďakujeme aj diakonovi Petrovi, ktorý nám svojou prítomnosť dodáva silu a odhodlanie.

Zároveň Vás chceme pozvať na pokračovanie už 3. ročníka projektu 9 MESIACOV ZA ŽIVOT, ktorý sa začne 25. 3. 2018 o 15.00 hod. Zraz bude pred kostolom a spolu so sviečkami a modlitbou sv. ruženca pôjdeme cez mesto k nemocnici. Pochod ukončíme ružencom k Božiemu Milosrdensťu.

Darina Stehlíková

...VÁŽME SI ČO MÁME A ZA VŠETKO BUĎME VĎAČNÍ...

Priatelia, nie v jednej kázni na svätých omšiach sme si vypočuli od našich duchovných otcov o vďačnosti ... niekedy si ani neuvedomujeme čo všetko máme a komu zato všetko máme podákať. Mali by sme si uvedomiť, že všetko, čo máme nie je naše, všetko patrí nášmu Nebeskému otcovi, tak ako my sami patríme Pánu Bohu. On nás stvoril, on nám dal život, on sa o nás stará a za všetko by sme mu mali byť vďační.

Tak z vďačnosti zato čo mám, a že mi nič nechýba (mám kde bývať, mám čo jest, mám si čo obliecť a môžem si dovoliť oveľa viac), som rada, že môžem aj maličkou čiastkou pomôcť ostatným o čom Vám napíšem jeden pravdivý príbeh. Možno pár ľudí čo budú čítať tie-to riadky, aj pomohli a ani nevedia komu a ako - doniesli oblečenie, obuv, kúpili trvanlivé potraviny, ktoré sme potom pre-rozdeľovali ďalej. Takže ak sa v príbehu aj vy nájdete, že ste nejako prispeli, všetkým Vám veľmi pekne ďakujem. ☺

S paní Anitou som sa stretla asi tak pred polrokom v práci. Po prvýkrát ju vlastne stretla kolegyňa; potrebovala pomoc, tak prišla prosiť o radu. Ani neviem presne ako to bolo ale sme sa s kolegyňou dohodli, že ju pôjdeme pozrieť, kde býva a ako to tam vlastne vyzerá. A vtedy sa to všetko začalo....

Pani Anita je slobodná mamička so 4 deťmi vo veku 12, 11, 8 a 7 rokov, z toho sú tri dievčatá a jeden chlapček. Žije v dedinke, ktorá ako sa hovorí „je Pánu Bohu za chrbotom“. Podľa môjho skromného usúdenia je tam možno 80% ľudí nezamestnaných a možno také isté percento je Rómov. Anita žila s otcom svojich detí, ale ten si našiel inú ženu a mamičku aj s deťmi vyhodil, nech si poradia ako chcú. Za nejaký čas Anitu prichýlila mama a stará mama detí, ale tá žije ešte s jednou dcérrou s ktorou sa nejako nepohodli a tak stará mama deti aj ich mamu vyhodila. Naša mamička aj spolu so svojimi štyrmi deťmi teraz býva v prenajatom dome, ak sa to domom dá nazvať; voda netečie, vchodové dvere držia len preto, že sa volajú vchodovými, ale podľa mojich skromných znalostí účel určite nesplňajú a to čo sa nachádza vo vnútri, to sa popísat nedá, hovorí sa „to treba vidieť“.... (kúpeľňa nie je, všetko je tam tmavé, neútulné, všade fuci, je tam

vela myši, ktoré sa nedarí zničiť a keď to vyzerá, že sa už aj podarilo tak prídu iné, elektriku majú, ale kúriť sa musí drevom, ktoré si chodí mama zbierať do nedalekého lesa so svojimi deťmi). Rodina žije s rozpočtom cca 240 Eur mesačne, ktoré pozostávajú z rodinných prídavkov a polovičného invalidného dôchodku, ktorý poberá pani Anita, lebo má poškodený sluch. Otec má platiť na štyri neplnoleté deti výživné (27,13 Eur mesačne, ale tie neplatí, raz za 3 mesiace pošle 5 -10 Eur a tým pádom pani Anita nemá nárok na bežné výživné od úradu práce, sociálnych vecí a rodiny). Nakoľko sa aj nezaplatené výživné započítava do príjmu pani Anity, napriek tomu, že ich nemá, tak táto rodina nemá nárok na žiadne iné dávky, ani na potravinovú pomoc, ktorú poskytuje obec.

A tak sme sa vybrali s kolegyňou (dobrou dušou) na výlet... nakúpili sme, čo sme uznali za vhodné, hlavne trvanlivé potraviny, nejaké to ovocie a nejaké sladkosti pre detičky. To čo sme tam zažili a videli, to sa opísť nedá, to musíte vidieť a zažiť... ale nás to tak chytilo za srdce, že už viac ako pol roka, každý mesiac, niekedy aj 2x do mesiaca, nakúpime potraviny (múku, cukor, olej, zemiaky, cibuľu, konzervy, vajíčka, nejaké salámy, chlieb, nejaký závin, pár sladkostí, kúsoček ovocia, hygienické potreby, pobalíme nejaké to oblečenie, prášok na pranie, otravu na myši...) a cestujeme cestou necestou. ☺ Naše rodiny, priatelia, pán dekan, pár ľudí z našej aj susednej farnosti pomáhajú - všetci tak, ako vedia a môžu ... (dajú niečo zo svojej záhrady, niečo zo svojej špajzičky, niekto napečie, niekto dá veci po svojich deťoch, niekto len tak dá pár eur, aby sme niečo kúpili...)

Na Vianoce sme pozbierali po známych oblečenie primerané deťom aj mamičke, dobré dušičky nám dali aj nejaké hračky, nakúpili sme baliaci papier a pobalili darčeky z toho čo sme mali... a mali ste vidieť tú radosť detí, im úplne stačilo, že videli pobalené darčeky so svojimi menami, podľa mňa nikdy darček od Ježiška nedostali, aj keď sa ich mamina snaží ako len môže.

Ale pred Vianocami sa nám so Zuzkou podarila ešte jedna fantastická vec. Zuzanka zistila, že Nadácia Orange poskytuje finančné prostriedky znevýhodneným rodinám a tak sme napísali projekt pre túto rodinku na kúpu palivového dreva. Projekt sme poslali a nadácia nám schválila 200 Eur na kúpu palivového dreva. Kedže sme chceli, aby mali toho

čo najviac, tak sme ešte niečo prispeли aj z nášho rozpočtu, urobili prieskum a išli na nákup. Podarilo sa nám zadovážiť a vyplatiť cca 5m³ porúbaného a posukaného dreva a vybrali sme sa na výlet aj s „drevom“. Kedže sme prišli na adresu, tak nám auto porúbané drevo vysypalo pred bránou a keďže deti boli v škole, tak pani Anita, traja dospeláci a jedna malá krásna slečna drevo spred brány ponosili do dvora. Jednoduché to nebolo, lebo deň predtým snežilo celučičký deň. Tak sme si museli najskôr odpratať sneh, aby bolo to drevo aj kde hádzať a potom začala brigáda, ako sa patrí ☺. Ale myslím si, že všetci čo sme tam boli, môžeme jednohlasne povedať, že stalo to za to.

Možno si teraz poviete, že aj vychcete prispiť... no nech sa páči... určite sa nikto nenahnevá, ale chcem Vám povedať, že pokial nám to naše možnosti dovolia, k pani Anite budeme chodiť aj naďalej, veď aj keď neodnesieme plné auto vecí, potravín a čo ja viem čoho, ale tá radosť tých detí, že nás vidia a že vedia, že dostanú aj ten najlacnejší keksík, možno len po jabĺčku stojí zato (ale teraz budú mať aj hračky... jedna mladá slečna robila poriadok a vyčlenila až za tašku plyšákov, omaľovánok, farbičiek a pod.).

Chcela by som vás poprosiť, aby ste sa poobzerali okolo seba, tam kde bývate, kde pracujete, odkiaľ pochádzate a zaručujem Vám, že nájdete niekoho, komu by ste aj drobnosťami vedeli pomôcť. Pokial budete ochotní pomáhať.

Čo povedať na záver: Budte vďační nášmu Nebeskému otcovi za všetko... aj za maličkosti... aj možno zato, že svieti slniečko, že prší dážď, že je nie pekné počasie, že fúka vietor a ide nás odfúknuť, že máte kde bývať, že určite nebudete rozmyšľať či budem obedovať na obed, alebo si to málo nechám na neskôr a zároveň to bude aj večera... Chválte a ďakujte Nebeskému otcovi za všetko.. ☺ Ešte stále aj keď už na konci ale sme v pôstom období a tradičnými piliermi pôstneho obdobia je modlitba, pôst a almužna... (aké bolo Vaše pôstne obdobie. ???)

Ježiš nás všetkých dnes pozýva prijať kríž: jeho zvislé rameno nech Vás spojí s Bohom, vodorovné nech Vás premostí k človeku.

Najväčší je, kto sa ponižuje k službe druhým. Nuž, ako absurdne to dnes znie... No práve táto "absurdita" nás vedie k najhlbšej logike Stvoriteľa ľudských vzťahov...

Jana Marcineková

STALO SA ...

◆DEVÄŤ MESIACOV ZA ŽIVOT

25. decembra sme ukončili druhý ročník modlitby „Deväť mesiacov za život“ pred našou nemocnicou. Stretli sme sa pred farským úradom. Odtiaľ sme pešo išli k nemocnici kde sme sa cestou modlili svätý ruženec. Pred nemocnicou sme sa pomodlili Korunku Božieho milosrdenstva a potom sme zasvätili nemocnicu Nepoškvrnému Srđcu Panny Márie.

Pred 60 rokmi sa v československej legislatíve objavil Zákon č. 68/1957 Zb. o umelelom prerušení tehotenstva „v záujme ďalšieho rozšírenia starostlivosti o zdravý vývoj rodiny....“

Projekt 9 mesiacov za život chce upriamiť pozornosť na odvrátenú stranu a tragickej dosah týchto udalostí: Už 60 rokov nie každému je dopriate narodiť sa. Naša iniciatíva chce byť obhajobou najbezbrannejších: **DOPRAJME KAŽDÉMU NARODIŤ SA !**

◆SWINGOVÉ VIANOCE

Po Vianočných sviatkoch ale stále vo Vianočnom období sme dňa 29. decembra 2017 mali v našom farskom kostole v Rimavskej Sobote krásny koncert vianočných skladieb vo swingovom šate od Gold Orchestra z Detvy. Vypočuli sme si repertuár slovenských a zahraničných pesničiek (nesmeli chýbať Tichá noc, Haleluja, Tri oriešky pre Popolušku a iné....)

Orchester vznikol v roku 2005. Jeho zakladateľom a umeleckým vedúcim je Miroslav Uhrič. Členovia sa snažia o sebe vlastnú adaptáciu hudby rozličných žánrov. Gro repertoáru tvoria populárne folklórne piesne a nápevy najmä európskych národov vo vlastnej adaptácii.

Orchester sa venuje taktiež i interpretácii klasickej hudby, operetných či operných arií, ako aj hudbe populárnych žánrov, za ktoré svedčí zoznam niekoľkých známych džezových melódii.

Členmi orchestra sú muzikanti s rozličnými no najmä bohatými skúsenosťami a tieto ich predurčujú k špičkovým výkonom na akomkoľvek druhu podujatia. Flexibilita

a možnosti ponuky predurčujú toto teleso zaradiť sa medzi poprednejšie telesá svojho druhu v regióne či na Slovensku.

Ďakujeme za krásny umelecký zážitok. ☺

◆OBETOVANIE PÁNA – TRAJA KRÁLI

Tak ako to býva zvykom aj tento rok sme mali možnosť si dať našimi duchovnými otcam posvätiť si svoje príbytky. Naši kňazi nám na naše dvere písali - „G+M+B“ sprevádzaný poradovým číslom aktuálneho roka, ale ruku na srdce viete čo tie skratky znamenajú?

Ak ste aj vy presvedčení o tom, že ide o začiatočné písmená mien Troch kráľov Gašpara, Melichara a Baltazára, je načase vás vyviest z omylu.

Pôvodné znenie nápisu je „C+M+B“ a znamená Christus Mansionem Benedictat, teda Kristus žehnaj tomuto domu. V súčasnosti ešte stále existujú krajinu, v ktorých Kresťania používajú správnu skratku s písmenom C.

Písmeno G je teda iba skomoleninou pôvodného značenia, ktorej pôvod však nepoznáme. Najpravdepodobnejším vysvetlením je, že pre nevzdelaných ľudí, ktorí neovládali latinčinu, bolo jednoduchšie zapamätať si túto skratku práve pomocou mien troch kráľov Gašpara, Melichara a Baltazára a práve odtiaľ pochádza aj rozšírený mýtus.

Čo máte vy na svojich dverách.... ??? ☺

◆MODLITBOVÁ REŤAZ ZA MLADÝCH ROŽŇAVSKÉJ DIECÉZY

V Rožňavskej diecéze je 16. deň v mesiaci už neodmysliteľne späť s modlitbou za diecézu a za otca biskupa Stanislava.

V mesiacoch január – september 2018 otec biskup určil jednotný úmysel na tento deň a celá diecéza sa spája v modlitbe za mladých v úmysle, ktorý znie: „Za našu mládež, nech sa i skrže ňu obnoví náboženský život v diecéze.“

Naša farnosť sa zapojila do modlitbovej reťaze 16. marca 2018 – svätou omšou a krízovou cestou. Účasť na svätej omši bol pre našich birmovancov povinná. Svätú omšu celebroval Patrik Baláž, koordinátor pastorácie mládeže v Rožňavskej diecéze,

spolu s našim pánom kaplánom Stanislavom Andrekom a našim diakonom Petrom Kovaličom.

Pán farár Patrik sa v kázni obrátil na mladých, kde vyzdvihol, ako veľmi je potrebné sa modliť. Nie len odrapotať alebo niečo rýchlo prečítať ale hlavne aby sme sa modlili a prihovárali Pánu Bohu srdcom. Ďalej pokračoval aj tém ohľadom Odvážneho roka a aj pár zaujímavostí o blahoslavenom donovi Titusovi Zemanovi. Mladých ľudí povzbudil k odvahе a pozval nás všetkých (mladších aj starších) na Diecázne stretnutie do Heľpy, kde sa stretneme s otcom biskupom Stanislavom Stolárikom (a čaká nás tam veľmi zaujímavý program) a pozvánku sme dostali aj na národné stretnutie mládeže P18 do Prešova.

Po svätej omši sme mali krízovú cestu ktorú viedol diakon Peter s našimi birmovancami. Hlavnou témove krízovej cesty bola „Krízová cesta nôh“, kde v podobe 14 krokov sme sa zamýšľali aj nad takými témami ako; kríž, pády, svetlo, pomoc, odvaha, pláč, vyzliekanie, pribíjanie, smrť, snímanie z kríza. Na záver krízovej ceste sme dostali eucharistické požehnanie a mohli sme si uctiť relikvie blahoslaveného dona Titusa Zemana.

Spevom a hudbou nás počas svätej omše aj počas krízovej cesty sprevádzal zbor Radostné srdcia.

Ďakujeme ti, Pane, za všetky kroky tvojej krízovej cesty. Padáme k tvojim noham a prosíme ťa – uzdrav a posilni naše nohy, aby neostali paralyzované stáť na mieste, ale pohli sa za tebou... Aby sme mohli spolu s blahoslavenou sestrou Zdenkou Schelingovou nahlas vysloviť:

„S úsmevom kráčajme ku Golgotie, tam nájdeme toho, ktorý všetku lož, zlobu, falos, klam ľudí, poznal prv ako my. On nás už len necháva kráčať po ním vyšliapanej ceste. Akí nevďační by sme boli, keby sme sa všetkému neusmiali! Život bez utrpenia je život bez lásky a život bez lásky je smrť.“

Fotografie k jednotlivým udalostiam nájdete v galérii „Zo života našej farnosti“

Jana Marcineková

STANE SA ...

POZVÁNKA NA PODUJATIA

- ◆ 27. marca (utorok) koncert učiteľov Základnej umeleckej školy o 17:00 h v Dome kultúry v Rim. Sobote
- ◆ 7. apríl (sobota) - stretnutie mladých s otcom biskupom Stanislavom Stolárikom v Heľpe
- ◆ 13. apríl (piatok) Farský kostol - koncert speváckeho zboru slovenských učiteľiek OZVENA o 19:00 h
- ◆ 22. apríl (nedela) Farský kostol - koncert kontrabasového kvarteta VELISS BASS QUARTET
- ◆ 29. apríla (nedela) bude v našej farnosti chrámový zbor z Varšavy, ktorý sa predstaví na konci v poobedňajších hodinách a bude účinkovať aj na slávnostnej svätej omši o 10:30 h vo farskom kostole
- ◆ 5. mája (sobota) bude v našej farnosti celodiéczny Mariánsky deň
- ◆ 13. mája (nedela) budeme mať vo farnosti slávnosť Prvého svätého prijímania
- ◆ 9. júna (sobota) bude v rožňavskej katedrále kňazská vysviacka nášho diakona Petra Kovaliča
- ◆ 12. júna zavíta do našej farnosti mystička Myrna Nazzour zo Sýrie - Damašku.

Podrobnosti podujatí budú vo farských oznamoch a na internetovej stránke farnosti

? Vy sa pýtate – Hlas srdca odpovedá !

Máte nezodpovedané otázky,
týkajúce sa našej viery, liturgie,

Svätého písma, sviatostí a pod.?

Chceli by ste sa niečo „k veci“ spýtať našich duchovných otcov ?

Žiadom problém, práve pre Vás je totiž určenána pravidelná rubrika: „*Vy sa pýtate - Hlas srdca odpovedá*“.

Napíšte nám svoje otázky na mailovú adresu

casopishlassrdca@gmail.com alebo nechajte v obálke v sakristii nášho kostola, odpoveď zistíme a uverejníme v najbližšom vydaní Hlasu srdca. V aktuálnom vydaní odpovedá pán dekan na nasledovné otázky:

Lubomíra, Rimavská Sobota: "Pred dvanástimi rokmi som bola sobášená v kostole. Minulý rok som sa s manželom rozviedla - úradne. Ako mám postupovať pri cirkevnom rozvode a ako je to s prijímaním Eucharistie?"

Treba povedať, že cirkevný rozvod neexistuje. Snúbenci si pri vysluhovaní sviatosti manželstva slúbia „po všetky dni života“ a to znamená až po smrť jedného z manželov, kedy sa zmluva naplní a ten ktorý ostal žiť, je „slobodný“ a môže uzatvoriť nové sviatostné manželstvo. Pokiaľ sa niekto civilne rozvedie nemôže pristupovať k sviatostiam pokial nemá povolenie od diecézneho biskupa.

Žiadosť treba riešiť cez farára farnosti v ktorej konkrétny človek žije. Čo sa týka cirkevného rozvodu ako som už spomínal, neexistuje. Cirkevný súd však môže sviatostné manželstvo vyhlásiť za nulitné, to znamená vyhlási, že manželstvo nikdy neexistovalo.

S nádejou kráčal, s láskou sa dával, s odvahou šiel.

Bola sobota 10. februára 2018, birmovanci z Rimavskej Soboty by obvykle ešte možno oddychovali doma a niekde v mysli by im napadlo, že dnes po večernej sv. omši bude asi stretnutie na fare. V ten deň to však bolo inak. Už pred deviatou hodinou ráno sa skupinka 30 mladých schovávala pred padajúcim snehom a očakávala autobus. Ten ich mal dopraviť na akciu, ktorá nahradila pravidelné stretnutie birmovancov na fare. V tejto skupinke však neboli len birmovanci, ale aj ostatní mladí z našej farnosti a ďalší, ktorí sa zapísali. Títo mladí, a nebojím sa to napísť, mali odvahu urobiť niečo viac, než len vidieť plagát na nástenke v kostole, či počuť niečo v oznamoch o Dekanátnom stretnutí mladých. Oni sa ho rozhodli zúčastniť.

Stretnutie bolo spoločné pre dva dekanáty – Malohontský a Novohradský a konalo sa vo farnosti Krista Kráľa

Sú rôzne manželské prekážky ktoré mohli spôsobiť, že manželstvo nenastalo. Je to však zdĺhavá a chúlostivá záležitosť. V tejto veci po civilnom rozvode sa treba obrátiť na cirkevný súd príslušného biskupského úradu diecézy v ktorej manželia žijú alebo v ktorej manželstvo uzatvorili. Ja sa priznám, že pre mňa je to neprijateľné ked' sa rozvedú manželia po 20 rokoch a prídu za mnou v tejto veci a hľadajú možnosti ako ich manželstvo vyhlásiť za neplatné. To je ako by som ja po 19 rokoch kňazstva odišiel a hľadal zámienky k laicizácii, aby som bol voľný a mohol sa oženiť. Tvrdiť, že som nevedel, že to bude také ťažké a nebol som psychicky vyzretý je pre mňa neprípustné. Je to však môj súkromný názor. Na to je cirkevný súd, aby sa žiadosťou zaoberal a skúmal platnosť konkrétneho manželstva.

Rastislav Polák, dekan - farár

PÚŤ DO MEDŽUGORJE

Termín:

9. - 17. 8. 2018

Cena: 225 €

- pod duchovným vedením vsdp. Rastislava Poláka
- bohatý duchovný program
- 3 x pobyt pri mori

v Lučenci – Rúbanisku. Začalo tým najkrajším, čím mohlo - sv. omšou. Hlavným celebrantom bol biskupský vikár Gabriel Rákai a v homílii nám priblížil život blahoslaveného Titusa Zemana novohradský dekan František Adrián Olach. Ukázal nám, že na oltári bola položená relikvia bl. Titusa a potom aj vysvetlil, čo pre nás katolíkov znamená mať v úcte relikviu svätého alebo blahoslaveného.

Po sv. omši sa k nám prihovoril koordinátor mládeže pre Rožňavskú diecézu Patrik Balázs. Svoju prednášku venoval práve osobě bl. dona Titusa, ale zároveň nás aj pozval na diecézne stretnutie mladých do Heľpy spolu s otcom biskupom Stanislavom Stolárikom, ktoré sa uskutoční 7. apríla 2018.

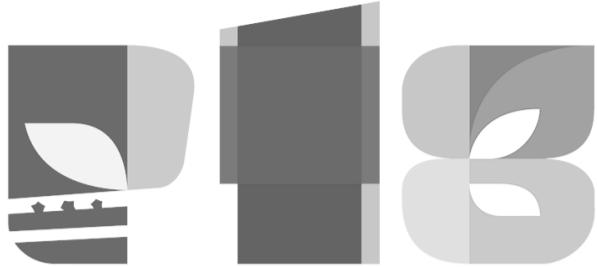
Nasledovala obedná prestávka, v ktorej nás výdatne nasýtili pripravené dobroty miestnych farníkov. Takto posilneným nám laická koordinátorka mládeže v našej diecéze Alexandra Bundová pripravila aktivitu z katechéz Odvážny rok. Tieto katechézy sú súčasťou prípravy na národné stretnutie mládeže, ktoré bude 26. - 29. júla 2018 v Prešove.

Hľadali sme veci, vlastnosti, oso-

by, problémy, s ktorými zápasíme a nedarí sa nám s nimi bojať. Všetky sme ich zapísali na papier a potom sme sa ich skúsili vysvetliť priateľovi vedľa nás, tak aby nás pochopil. To bol prvý krok k odvahе niečo s nimi skutočne spraviť. Tak nasledoval ďalší. Každý z nás dosťal do ruky jeden biely kameň. Na tento kameň sme mali napísať tú svoju najväčšiu ťažkosť a potom sme tieto kamene nosili pod kríž s Ježišom Kristom. Symbolicky sme mu tieto svoje najťažšie veci odovzdali, pretože bez neho by sme to nezvládli. Ale s Ním je všetko možné. On dokáže premeniť ťažké veci na ľahké. Za toto všetko sme prosili i ďakovali v ruženci Božieho milosrdenstva, ktorým sa stretnutie skončilo.

Celým stretnutím nás sprevádzal bl. don Titus Zeman. Nadpis tohto článku je práve z textu hymny na počesť jeho blahorečenia. „S nádejou kráčal, s láskou sa dával, s odvahou šiel.“ Tieto tri veci sme si odnášali v mysli, ale aj v srdci ako výzvu k nasledovaniu jeho príkladu.

Peter Kovalič, diakon

NÁRODNÉ STRETNUTIE MLÁDEŽE

P18 Prešov - Odvážny rok

“V živote treba riskovať, kto neriskuje, nevyhráva!”
(Pápež František)

Na úvod si zopakujeme:

Témou SDM na rok 2018 vybral Svätý Otec doslova „anjelský“ hlas:
„Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha.“ (Lk 1, 30)

Téma nesie podtitul: **Odvaha žiť v prítomnosti.**

Najbližšie Svetové dni mládeže budú v Paname, pre ktorú je voda mimoriadne klúčová – je to krajina obmytá oceánmi, krajina známa svojím dychberúcim Pananským prieplavom, dažďovými pralesmi aj obdobím dažďov, kvôli ktorým sa SDM budú konáť už v januári 2019!

Predtým nás však čaká Národné stretnutie mládeže P18 v Prešove (26. - 29. júl 2018).

VODA - vzorec vody H2O ak si ho napíšeme a prečítame odzadu, dostaneme O2H resp. „o-dva-ha“. Predstavujeme vám spoločnú duchovnú prípravu na P18 aj SDM v Paname s názvom **ODVÁŽNY ROK**, ktorá spája odvahu so symbolikou vody.

Hlavnými postavami Odvážneho roka budú postavy z Jánovho evanjelia, ktoré niektorí bibliisti nazývajú evanjeliom vody, ktorou je Kristus. Všetky postavy súvisia s vodou a odvahou – Ján Krstiteľ, panna Mária, Nikodém, Samaritánka, chromý pri rybníku Betsata, Peter, slepec pri rybníku Siloe, stotník pod krížom a Mária Magdaléna; spolu je deväť predstaviteľov, ako je aj deväť katechéz. Sú dosť rozsiahle, ale aj tam môžete nájsť mnoho nápadov pre deti, detské spoločenstvá, aktivity pre rodičov a deti, prekrásne zamyslenia pri adorácii, Máriiu cestu (ktorú píše nás otec biskup) a piesne, ktoré sú úplne nové a vznikli len pri tejto príležitosti.

V krátkosti budete mať predstavené - názov katechézy, kto zamyslenie spracoval a kto nahral skladbu. Zvyšok budete mať ako domácu úlohu a budete si ju musieť vyhľadať na internetovej stránke: <https://narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok>.

□ Katechéza č. 1 – Ján Krstiteľ – Jánovo evanjelium
(Jn 1, 19 – 39)

O2H Zmeniť sa

Pieseň: Baránok; hudba a text: Sima Martausová
List k evanjelium napísal otec Andrej Darmo
<https://narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok/o2h-zmenit-sa/>

□ Katechéza č. 2 – Panna Mária - Jánovo evanjelium
(Jn 2, 1-12)

O2H Dôverovať

Pieseň: Dôveruj Jeho srdcu, hudba a text: Dominika Gurbaľová
Katechézu spracoval Patrik Balázs
<https://narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok/o2h-doverovat/>

□ Katechéza č. 3 – Nikodém - Jánovo evanjelium
(Jn 3, 1-21)

O2H Rozmýšľať

Pieseň: Odvážna láska; Text: Tatiana Teslíková & Jana Palajová (Heartbeat)

Katechézu spracoval otec František Trstenský

<https://narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok/o2h-rozmyslat/>

□ Katechéza č. 4 – Samaritánka - Jánovo evanjelium
(Jn 4, 1-42)

O2H Žiť v pravde

Pieseň: Siedmy raz; hudba a text: Zuzana Eperješiová & Poetica Musica

Katechézu spracoval otec Marek Forgáč

<https://narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok/o2h-zit-v-pravde/>

□ Katechéza č. 5 – Chromý pri rybníku Betsata - Jánovo evanjelium
(Jn 5, 1-18)

O2H Nechať sa uzdraviť

Pieseň: Nový ŠTART; text: Tadeáš Gavala & Martin Mekel;
hudba: Tadeáš Gavala & F6

Katechézu spracoval otec Dominik Markoš, farár na Sliači

<https://narodnestretnutiemladeze.sk/odvazny-rok/o2h-nechat-sa-uzdravit/>

Katechézy č. 6-9 predstavíme v nasledujúcom čísle, nakolko sú sprístupnené začiatkom každého mesiaca.

Mimochodom už je spustené aj hlasovanie

od 18. 1. 2018 na internetovej stránke

<https://narodnestretnutiemladeze.sk/prihlasovanie/>

Prvé štatistiky: na NSM P18 sa za prvý mesiac prihlásilo takmer 2 691 ľudí. Najväčšiu skupinu – 1 200 ľudí – tvoria účastníci. Registračný tím P18 eviduje 64 skupín, v ktorých je okolo 1 200 ľudí. Do metropoly Šariša sa už prihlásilo aj vyše 120 rehoľníkov, viac ako 150 dobrovoľníkov a 25 zdravotne ťažko postihnutých. Z diecéz sa zatiaľ najviac prihlásilo z Košickej arcidiecézy (446), druhá je Spišská diecéza (231) a tretia Bratislavská arcidiecéza (156). Z hľadiska trvalého pobytu evidujú organizátori najviac prihlásených zo Slovenska (1563). Prihlásilo sa už aj 20 Čechov, dvea mladí z Rakúska, jeden zo Švajčiarska a jeden z Indie. Najviac evidovaných je vo veku 17 a 18 rokov.

Zdroj: <https://narodnestretnutiemladeze.sk/>; www.burv.sk

Jana Marcineková

Rozhovor pri káve s ...

... Jozefom Gödrim

Už nejaký ten čas je veľkou ozdobou nášho farského kostola novučičký organ, ktorý svojimi majestátnymi zvukmi dôstojne doplňa nielen každú svätú omšu. Nuž, mohol by byť celý zo zlata a nevydal by ani jednu tóninu, keby nebolo šikovného organistu, ktorý rozozvučí jeho písťaly. A tak sme si tentokrát na šálku kávy pozvali Jožka Gödriho – nášho „hlavného“ kantora:

1. Jožko, ako si spomínaš na svoje prvé hudobné krôčiky?

Ako malého chlapca ma moja mama dávala niekedy k pani susedám, keď išla niečo vybaviť do mesta. Medzi nimi bola aj už zosnulá pani učiteľka a dlhorocná organistka Marta Šuligová (pre viacerých známa pod slobodným menom Celderová). Raz sa ma opýtala, či si nechcem dať „zabrnkať“ na klavíri... Neprotirečil som ☺ Potom povedala mojim rodičom, aby ma zapísali do ZUŠ, lebo „vraj na to mám“ ☺ A ako druhák som nastúpil do ZUŠ.

2. Viedol ďa niekto k hudbe, alebo si prirodzený talent?

Medzi týmito dvomi faktormi musí byť prepojenie. Treba aj talent, treba aj vedenie. Doma sme si všetci spievali, tak nejako mi tá hudba bola dávkovaná od detstva. A potom samozrejme vedenie v ZUŠ v triede už spomínanej p. uč. Šuligovej, neskôr p. uč. Čarnokej.

3. Aké boli Tvoje začiatky ako chrámového hudobníka?

Začal som hrať na filiálkach našej farnosti, keď som mal asi 16 – 17 rokov. Pomáhala mi Zuzka Kántorová (vtedy moja učiteľka v ZUŠ – keďže vyštudovala odbor cirkevná hudba na konzervatóriu, teraz kollegyná ☺)

4. Prvá svätá omša s Tvojou hrou a spevom – bola aj tréma?

Pamätam si na to presne. Bola Druhá veľkonočná nedele, sv. omša na Kružne o 8:00 h; sv. omšu slúžil p. dekan Dluhoš. Prvá pieseň, ktorú som hral, bola JKS 193 Aleluja, radujme sa. A tréma bola poriadne veľká...

5. Aké sú špecifická hry na organ?

Hra na organe je iná, ako na klavíri. Spoločné majú len klávesy a systém fungovania týchto nástrojov je úplne iný. Okrem toho sa hrá na organe aj nohami. Aj keď som už hral na klavíri 10 rokov, musel som sa liturgickú hru naučiť hrať.

6. Máš nejakú obľúbenú „kostolnú“ skladbu?

Vyslovene nie, ale mám v každom liturgickom období svojho „favorita“.

7. Určite nie každý organista má možnosť dožiť sa vo svojej kariére nového organu, Tebe sa to podarilo – platilo aj

v tomto prípade to staré známe, že „na lepsie si človek rýchlo zvykne“?

Nový organ sa postaví raz za 100, možno 200 rokov. Preto som veľmi vďačný Pánu Bohu, že ma to v mojom živote zastihlo. Tým, že starý nástroj bol v hroznom stave, zvykol som si veľmi rýchlo ☺; ale samozrejme je to aj záväzok, lebo všetko počuť (aj chyby ☺)

8. Pokiaľ viem, aktívne si sa zúčastňoval celej výstavby nového organa, čo všetko to obnášalo?

Áno, od prvého stretnutia s organárom Gabrielom Biesom (6. októbra 2013) sme boli v častom kontakte. Keď sa rozhodlo o stavbe nového nástroja, tak sa rozhovory a stretnutia zintenzívnilo. Celá tá cesta, aj to, že sa organ robil „až v roku 2016, malo svoje opodstatnenie a hlavne Božie riadenie (len ma to stalo veľa modlitieb a nervov ... ☺). Od rozhodnutia p. dekana Poláka v auguste 2015 sa začala náročná cesta a niekoľko týždňové plánovanie, projektovanie, vybavovanie, kym sa začalo so stavbou. Už niekoľko mesiacov tvrdím, že najťažšiu úlohu pri stavbe nového organa má miestny knaz. Hned po ňom to je organistova manželka (ak je organista nezadaný, alebo slobodný, tak neviem ☺ ☺), pretože vidieť stavbu nového nástroja od „špiku kostí“ sa dá len pri stavbe, nie pri rekonštrukcii, či oprave. Tak som strávil skoro každodenne hodiny v kostole, aby som to videl. Tá celá konštrukcia nástroja, jeho mohutnosť a veľkoleposť ma fascinuje, tak som to jednoducho chcel vidieť a som rád, že som mohol byť prítomný pri jeho stavbe. Zároveň ďakujem mojej manželke za trpezlivosť ☺

9. Organizujú sa na Slovensku aj stretnutia organistov, kde si vymieňate skúsenosti?

Počas celého roka sa konajú stretnutia organistov v jednotlivých diecézach, či farnostiach. V lete zvyknú byť viacdňové organové kurzy. Je to dobrá skúsenosť, pretože sa tam chrámoví hudobníci dozvedia veľa užitočných vecí, naučia niečo nové, spoznajú nové liturgické spevy, organovú literatúru, či liturgické predpisy usmerňujúce chrámovú a liturgickú hudbu.

10. Zistila som, že organisti na Slovensku majú svoju vlastnú webovú stránku – zvykneš ju navštevovať, resp. prispievať na ňu?

Poznám ich, aj ich zvyknem niekedy navštevovať. Tých stránok je viac. Niektoré sú zamerané na diskusné fórum, kde si vymieňane svoje postrehy a názory, alebo potrebujeme poradiť pri výbere liturgických spevov na jednotlivé slávenia.

11. Čo všetko musí zvládnúť ten, kto by sa chcel venovať hre na organ – čo by si mu poradil?

Každý organista začne hrať najskôr na klavíri, aby nadobudol klavírnu prstovú techniku. Koľko to trvá, závisí od veku, aj nadania. Nadalej však platí, že organista má cvičiť aj na klavíri, hlavne kvôli udržaniu sa vo „forme“. Potom závisí, či sa jedná o liturgickú hru, alebo klasickú. Každá má svoje špecifiká. Treba mať samozrejme odhadlanie a vydržať, keď príde nechutť. A samozrejme cvičiť – najlepšie každý deň – podľa možnosti. Nie je to ľahké, ale keď sa dostaví dlhočakávaný výsledok, stojí to za to. ☺

12. Na aké hudobné nástroje ešte hráš?

Hrám na klavíri, organe, gitare a samozrejme na nervy ☺

13. Komponujes?

Zatiaľ nemám vlastné skladby, ale už čo – to mi v hľave vzniklo. Zvykneš však upravovať v práci jednotlivé skladby pre komorné zoskupenia nástrojov. Taktiež som už upravil pári detských piesní pre jednoduchú klavírnu úpravu.

14. A čo Tvoj hudobný vkus – akú hudbu najradšej počúvaš v súkromí?

V prvom rade počúvam kvalitnú a dobrú hudbu – to znamená nie rádio ☺ (aj keď už sú rádia, ktoré hrajú kvalitnú muziku). Mám obdobia, kedy sa mi páči jeden štýl, potom presedlám k druhému... Je to klasická hudba – prevažne inštrumentálna, duchovná hudba, gregoriánsky chorál... Ale aj rock, pop, jazz, funky. Všetko, čo je dobré ...

15. Hudba a spev Ti určite zaberá najviac času, keďže sa muzicírovaním živíš aj ako pedagóg (ZUŠ v Rimavskej Sobote – pozn. redakcie), čo na Tvoja rodina a ako to všetko vôbec stíhaš?

Je to súčasť môjho života už roky a aj bude... ak sa chcete venovať hudbe poriadne, zaberá veľa času. Stíhať to niekedy nestíham, ale človek musí klučkovať medzi jednotlivými oblasťami a musí riešiť to, na čo má práve v tom okamihu najmenej času.

16. Bude aj z Tvojej Dorotky hudobníčka?

Dúfam, že áno. Už teraz si rada sadne za klavír a hrá. Povinne má doma aj detské hudobné nástroje. ☺ Najradšej spieva a pritom tančuje – a stále ☺

17. A na záver - ja osobne si neviem predstaviť, že hrávať na svätých omšíach by sa dalo bez viery, bez lásky k Bohu - čo Ty na to?

Nie... Úloha organistu je veľmi dôležitá

a vyžaduje si naozaj veľké poznanie (jednak liturgie, ale aj nástroja po jeho konštrukčnej a zvukovej stránke) a ešte väčšiu vieri. Preto každý z nás (organistov) musí byť človekom viery, bez ktorej sa to jednoducho nedá. Je to zároveň služba a obeta, pretože aj mne sa veľakrát nechce. Keď máte niekedy ísť tretíkrát hrať za deň, nie je to ľahké. Alebo v lete, keď sú sobáše, nedá sa s rodinou ísť nikam. Takže aj pre rodiny, kde sú organisti, je to úplne iné, ako tam, kde sa ide „raz do týždňa do kostola“ a „hotovo“. Píšem to preto, lebo to človek jednoducho nepochopí, kým tak nežije. Keď mi niekto povie, že mu bolo dlho v kostole (pričinením kňaza, alebo organistu), tak ho vysmejem, lebo je len na jednej sv. omši a už mu bolo dlho... Jeden môj kamarát, tiež organista,

povedal: „Organista, to je životný štýl“ – a má pravdu. ☺ Sú dni, kedy kvôli zamestnaniu alebo iným dôvodom nemôžem, ale vždy keď sa dá, chodím hrať, lebo sv. omša má úplne iný rozmer, keď je sprevádzaná organom (nie preto, že to hrám ja ☺).

Dakujem Pánu Bohu za milosť vykonávať túto službu lebo je krásna; na druhej strane cítim veľkú zodpovednosť, aby som ju vykonával svedomito a s vierou.

Jožko, veľmi pekne ďakujem za rozhovor a želám Ti v mene všetkých našich čitateľov, nech Ti „to ešte dlho hrá aj spieva“.

Alena Perželová, Hlas Srdca

O miništранoch

Volám sa Jozef Koronczi a patrím medzi najstarších miništранov našej farnosti. Možno ste sa už viacerí zamýšľali, kto to miništrant je, čo patrí medzi jeho povinnosti. Rozhodol som sa, že vám to teda na nasledujúcich riadkoch trocha priblížim:

Kto je miništrant? Miništrant je svetský pomocník, ktorý je nápomocný kňazovi pri konaní Bohoslužby. Slovo miništrant, miništvanie pochádza z latinského „ministrare“, a možno ho preložiť ako „slúžiť“, čo znamená druhému človeku činiť to, čo si praje. Táto služba súvisí s odkazom Ježiša Krista (porov. Jn 13, 1-20), a ako veľmi potrebná sa ukázala už na úplnom začiatku pôsobenia našej Cirkvi. Už vtedy sa v miništanskej službe osvedčili najmä mladí, čestní, ochotne počúvajúci i konajúci chlapci. Takí, ktorí z celého srdca milovali Pána Boha a chceli mu bez výhrad slúžiť. I keď to boli časy plné prenasledovania, našlo sa ich veľa. Nemali presne formulované predpisy, ako sa majú správať. Hlavnou myšlienkovou činnosťou, ktorú vykonávali, bola služba. Niektoré ich funkcie boli veľmi zaujímavé. Mnohí z nich preberali dary, ktoré veriaci nosili na obetný stôl, a ktoré sa po svätej omši zjedli na spoločnej hostine. Iní zase boli povolení strážením vchodových dverí, aby medzi veriacich neprenikli nepriatelia Pána Ježiša a všetkých kresťanov.

Miništvaním teda rozumieme posluhovať pri Pánovom oltári, slúžiť pri slávení Eucharistickej obety, asis-

tovať kňazovi pri vysluhovaní sviatostí i pri ostatných liturgických úkonoch a obradoch. Miništantská služba je vznešená, posvätná, je to služba rozmnožujúca Božie milosti, služba Pánovi a služba veriacemu ľudu. Veľakrát sa miništanská služba označuje aj ako „anjelská“. Apoštol Ján opisuje nebeskú liturgiu takto: „A hľa, na nebi stál trón a na tróne On, Sediaci. Ten čo sedel, vyzeral ako jaspisový a sardionový kameň. Okolo trónu bola dúha, na pohľad ako smaragd“ (Zjv 4, 2-3). To je liturgia neba. Táto liturgia nemá ani začiatok ani koniec. Koná sa neprestajne. Anjeli sa neustále klaňajú Bohu a spievajú na jeho slávu a chválu. To, čo konajú anjeli v nebi, to v našich kostoloch, katedrálach a bazilikách vykonávajú miništanti.

Určite vás bude zaujímať aj oblečenie miništanta. Treba povedať, že v začiatkoch boli miništanti oblečení ako ostatní veriaci, prítomní na Bohoslužbe. Postupne ich oblečenie dostávalo slávostný ráz, aby sa tak zvýraznila ich dôležitá úloha pri slávení svätej

omše. Miništantský odev tvorí: biela superpelícia a čierna sutana pozostávajúca z jednej, alebo dvoch častí (sukňa a golier). Miništanti majú aj svojich svätých patrónov – svätého Tarzícia, mučeníka z čias prvých kresťanov a svätého Dominika Savia, ktorý žil v 19. storočí.

V našej farnosti pôsobí 26 miništranov, ktorí tuto službu vykonávajú s veľkou radosťou. Ich úlohou je slúžiť Bohu asistovaním kňazovi v liturgii. My, miništanti, sa schádzame aj mimo sv. omší pri spoločných stretnutiach, bowlingu, výletoch, opekačkách ...

Tešíme sa na Vás, ktorí naberieťte odvahu pre túto službu a rozšírite naše spoločenstvo.

Jozef Koronczi

VARÍME S MARTOU

Predo dvermi je Veľká noc – najväčší kresťanský sviatok. Každý deň, počnúc Zeleným štvrtkom, má svoj osobitý význam. Na Bielu sobotu, po západe slnka, sa začína slávenie Veľkonočnej vigílie Pánovho zmŕtvychvstania. Táto slávnosť sa vyznačuje aj rozsiahloou Bohoslužbou slova, ktorá sa začína viacerým čítaniami z kníh Starého zákona (Genes, Exodus, atď.). My vám teda v aktuálnom čísle ponúkame niekoľko receptov z Abrahámových a Mojžišových čias. Možno obohatia váš slávnostný veľkonočný stôl:

Jahňacie ragú s vôňou vavrínu:

Aké symbolickejšie jedlo možno servírovať na veľkonočné sviatky, keď nie baránka. V celom Svätom písme je baránok symbolom nevinnosti, slabosti, krotkosti, ale predovšetkým pokory. V Starom zákone sa spomína veľmi často ako obetný dar. V rozprávaní o Pasche sa hovorí, že krv baránka ochránila Izraelitov pred Božím trestom. Ale treba povedať, že práve novozákonnou oslavou Veľkej noci vrcholí toto symbolične do svojej najdokonalejšej poboby – Ježiš Kristus ako pravý baránok, ktorý vylial svoju krv na kríži, aby vykúpil ľudstvo: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta!“ (Jn 1,29). A teraz k receptu:

Potrebuje: jahňacie karé s kostou –
                         cca 20 rebierok (tzv. hrebeň)
                         2 cibule
                         12 bobkových listov
                         200 ml dezertného červeného vína
                         50 ml extrapanenského olivového oleja
                         sol'

Postup: Rúru predhrejeme na 200 stupňov. Medzitým si dno vyššieho pekáča potrieme olivovým olejom a poukládame na hrubé kolieska nakrájanú cibuľu a polovicu na menšie kúsky natrhaných bobkových listov. Vložíme osolené mäso a posypeme zvyšnou polovicou bobkového listu. Pečieme 10 minút. Potom teplotu znížime na 180 stupňov. Mäso zalejeme vínom a pečieme ďalších 10 minút. Servírujeme horúce aj s výpekom, ktorým polejeme podávanú prílohu alebo si prílohu vo výpeku namáčame (kludne si ju pripravte podľa nášho ďalšieho receptu).

Chlebová placka zasvätenia:

O recepte sa píše priamo v knihe Exodus (Ex 29, 40). Dvadsiatadeviata kapitola tejto starozákonnej knihy popisuje zasvätenie Árona a jeho synov uprostred púšte. Išlo o zložitý rituál, počas ktorého sa pripravovali rôzne jedlá, či už kvôli prinášaniu obety alebo kvôli nasýteniu množstva pozvaných hostí.

Potrebuje: 400 g hladkej múky
                         150 ml extrapanenského olivového oleja

Plesali sme

Fašiangy – čas veselosti, zábavy, plesania a hodovania až do Popolcovej stredy. A práve v radosti sme sa stretli aj my verejne 27. januára na 3. Farskom plese v zariadení Junior Komplex v Rimavskej Sobote.

Na úvod sa prítomným prihovoril náš pán dekan Polák, ktorého slová povzbudili veriacich k radostnému prežitiu spoločného času i svojho kresťanského života a viery. Nechýbala ani spoločná modlitba s požehnaním. Po slávnostnom prípitku nasledovali už tóny valčíka v podaní hudobnej skupiny RMB z Rimavskej Soboty, ktorá svojim profesionálnym výkonom a bohatým repertoárom zabávala účastníkov plesu do skorých raných hodín. Na parkete sa stretla mladšia a staršia generácia.

150 ml vody

sol'

Postup: Do preosiatej múky postupne pridávame olej a mierne osolenú vodu, kým nevznikne vláčne, olejovitejšie cesto. Cesto vyvalkáme a vytvarujeme do placiek veľkosti dlane. Pečieme na olejom potretom plechu pri teplote 200 stupňov asi 25 minút.

Nuž, a aká by to bola Veľká noc bez výborných múčnikov a dezertov:

Sladký chlieb na spôsob manny:

Ked' počujeme slovo „Izraeliti“, prvé, čo nám asi zíde na um, je rozostúpené more a samozrejme manna, ktorou sa živili na púšti – chlieb z neba. O tom, čo to manna bola, sa dočítame v knihe Numeri (Nm 11, 7-9). Dnes sa slovom manna nazýva živica z jasanových stromov, rastúcich najmä na Sicilii (jasan mannový). Pre svoju sladkú chuť sa používa ako náhrada cukru. Nám sa ju nepodarilo zohnať, použili sme dnes už bežne dostupný javorový sirup:

Potrebuje: 500 g hladkej múky
                         20 g droždia
                         100 g javorového sirupu
                         5 PL extrapanenského olivového oleja
                         80 g mandľových hoblinkiek
                         125 g masla
                         100 ml vody
                         sol'

Postup: Pripravíme si klasický kvások. Preosiatu múku dôkladne vymiesime s olejom, javorovým sirupom, pridáme štipku soli. Prikryté cesto necháme kysnúť na teplom mieste asi 2 hodiny. Po vykysnutí vytvarujeme malé bochníky, potrieme roztopeným maslom a posypeme mandľovými hoblinkami. Pečieme pri teplote 220 stupňov asi 20 minút.

⇒ Vedeli ste, že ... ? ⇐

...pomenovanie manna v hebrejčine znamená „man hu“ – „čo je to“, čím sa vysvetluje nemožnosť presne opísať a identifikovať tento pokrm.

Alena Perželová

V rytme ľudových i moderných tónov predvádzalo svoje tanecné schopnosti 65 účastníkov. Spoločná večera, tanec a zábavná hra oživili celkovú atmosféru. Pre všetkých plesajúcich bola pripravená bohatá tombola. Šťastní výhercovia tomboly sa určite potešili z pekných cien.

Prežili sme požehnaný čas v kruhu farskej rodiny, plný zábavy, tanca a rozhovorov. Využili sme príležitosť, aby sme sa stretli trochu inak ako bežne, utužili svoje vzťahy a vytvorili tak krásne spoločenstvo.

Touto cestou by sme sa chceli podakovať všetkým tým, ktorí sa podieľali akýmkolvek spôsobom na zdarnom priebehu plesu. Už teraz sa všetci tešíme na ďalší ročník Farského plesu na budúce fašiangy, na ktorý ste srdečne pozvaní.

Martina Luptáková

:) PERLY NAŠICH DETÍ POČAS PIATKOVÝCH SV. OMŠÍ :)

„Panna Mária povedala, aby sme sa modlili za ...?“
- Za Pána Boha.

„Aká postava v Betleheme je najdôležitejšia?“
- Somárik.

„Aké obdobie teraz prežívame?“
- Moderné.

„Koľko je vás súrodencov?“
- Ja a moja sesternica.

„Aká nálepka nasleduje, pozri sa na plagát...“
- Ja som tri týždne nebola.

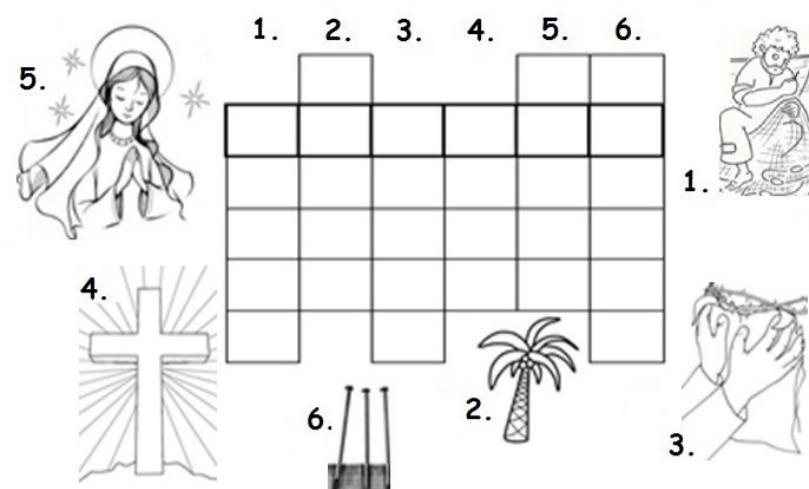
„Čo môžeme urobiť s povrazom?“
- Možeme ho zaviazat' alebo ho hodíť do koša.

„Ty prečo nemáš nakreslenú domácu úlohu?“
- Lebo som nestihol.

„Akože si nestihol? Však si mal na to celý týždeň“
- Ale ja som si na to spomenul vo štvrtok večer o deviatej a už som nevládal.

„A dnes si to prečo nedorobil?“
- Lebo dnes sme išli ešte na nákup a potom sme ešte museli ísiť na hamburger, lebo som bol hladný.

TAJNICKA

Veľkonočná svieca sa nazýva: -----

SYMBOLY VEĽKEJ NOCI

Je dobré ak poznáme význam vecí, ktoré používame, alebo ktoré zdobia našu domácnosť. Tak nech sa páči: ;-)

1. Paškál – symbolizuje prítomnosť vzkrieseného Krista – svetlo sveta uprostred spoločenstva:
„Ja som svetlo sveta; ten, kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme“
(Jn 8,12).

2. Kríž – nástroj mučenia pre odsúdenca, stal sa pre celé ľudstvo nástrojom vykúpenia a spásy.

3. Baránok – je Ježiš Kristus, „Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta“ - uskutočňuje plán svojho Otca – vykúpiť ľudstvo z otroctva hriechu. On je Baránok, ktorý sa obetuje na našich oltároch ako obeta Otcovi, a tak sa stáva pre nás pokrmom.

4. Zajac – je symbolom plodnosti. Čas Veľkej noci je osobitným obdobím pre prijatie krstu – katechumeni prijímajú krst na Veľkonočnú vigíliu; prijatie nových detí do kresťanského spoločenstva.

5. Oheň – vzniká z kameňa cez iskru: Ježiš opúšta studený kameň hrobu a vstáva z mŕtvyh k životu.

6. Vajíčko – naznačuje prísľub nového života. Zvyk dávať ľuďom čokoládové vajíčka sa objavil v nedávnej dobe, keď sa rozvinul čokoládový priemysel. Predtým sa dávali blízkym slepačie vajcia, ktoré boli maľované pestrými farbami. Pri návštavách vo veľkonočnom čase si ľudia zvestovali veľkonočnú správu: „Kristus vstal z mŕtvyh!“ – rozmer spoločenstva.

7. Kvety – palmy, bahniatka – symbolizujú víťazného Kráľa. Tiež nový, začínajúci život.

8. Zvony – svoim hlaholom oznamujú radosť a slávnosť zo vzkriesenia Krista; spievajú „Chválme Boha – Aleluja“

Terezka Haninčíková

ZO ŽIVOTA

Krížová cesta za nenarodené deti

Piatok pred 5. pôstnou nedelou sme mali vo farnosti modlibové stretnutie mladých, ktoré sme začali slávením sv. omše a po nej bola krížová cesta spojená s Adoráciou.

Počas slávení liturgie aj pri pobožnosti Krížovej cesty spieval chrámový zbor Radostné srdcia. Účasť bola hojná, čomu sa všetci tešíme.

Stretnutie mladých v kostole Krista Kráľa na Rúbanisku v Lučenci

Fotografie z tematiky Modlitieb za obete obchodovania s ľuďmi

NAŠEJ FARNOSTI

Počas jarných prázdnin sme mali výlet s našimi deťmi a mladými do Košíc, kde sme si užili mnoho zábavy, videli zaujímavé miesta a spolu prežili pekný deň.

Farský ples bol plný tanca, hudby v podaní kapely RMB band, zaujímavých cien, no najmä dobrej nálady, príjemného farského spoločenstva a zábavy do skorých ranných hodín.

Pani Anita z Konrádoviec spolu s našimi "aktérkami pomoci"

Počas prvých sobôt a ich tradičných stretnutiach na fare nás aj tento krát potešila svojimi bášnami naša farnička pani Angela.

Jeden z výhľadov do presbytéria kostola počas pôstneho obdobia :)

Ak máte aj vy nejaké fotky z diania v našej farnosti, budeme radi, ak sa s nimi podelíte a zašlete na mailovú adresu:
casopishlassrdca@gmail.com

FARSKÉ OZNAMY

Celodenné vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Veľkonočnými sviatkami bude **v stredu 28. marca 2018 od 9:00 hod do 17:30 hod. Počas sviatkov nespovedáme !!!**

Spovedať chorých doma budeme chodiť v pondelok 26. marca 2018 dopoludnia. Chorého treba nahlásiť najneskôr do nedele 25. marca 2018 v sakristii kostola.

ZELENÝ ŠTVRTOK: ráno sv. omša o 6:30 h ako aj poklona Oltárnej sviatosti NEBUDÚ!

Pamiatka Pánovej večere 16:30 h (mad.)
18:00 h (slov. + umývanie nôh 12 mužom)

VEĽKÝ PIATOK: Liturgia Pánovho utrpenia a smrti. Je to deň pokánia záväzného v celej Cirkvi.

V tento deň je prísny pôst.

Ráno 8:00 h spievaná modlitba Liturgie hodín a náreky.

Obrady slávenia utrpenia a smrti Pána: 10:00 h (mad.)
15:00 h (slov.)

Poklona pri Božom hrobe po poobedňajších obradoch, cez celú noc až do soboty 17:45 h.

Krížová cesta ulicami mesta začne o 20:00 h pred farským kostolom. Sviece do procesie s chráničom, ktoré môžete použiť aj pri obnove krstných sľubov na Veľkonočnú vigíliu, si môžete zakúpiť v kostole alebo si doneste vlastné.

BIELA SOBOTA: Ráno 8:00 h spievaná modlitba
Liturgie hodín a náreky.

Veľkonočná vigília Pánovho zmŕtvychvstania:
18:00 h (mad.)
21:00 h (slov.)

Doneste si so sebou svieciu na obnovenie krstných sľubov.

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA:

Mesto - Farský kostol 7:30 h (slov.)
9:00 h (mad.)
10:30 h (slov.)
17:00 h (slov.)
Kružno 9:15 h; Zacharovce 10:30 h

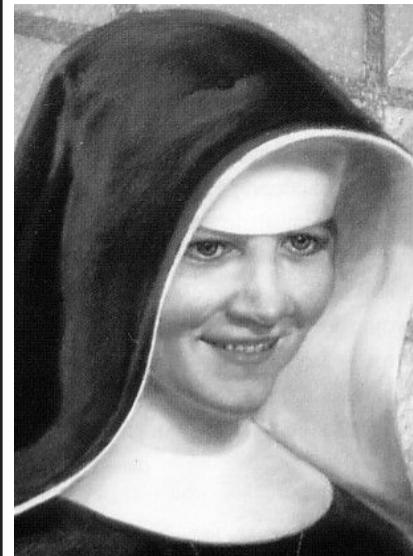
VEĽKONOČNÝ PONDELOK:

Mesto - Farský kostol 7:30 h (slov.)
9:00 h (mad.)
10:30 h (slov.)
Čerenčany 8:00 h; Kružno 9:15 h

Úplné odpustky vo Veľkonočnom trojdňi: úplné odpustky za zvyčajných podmienok (sv. spoved, sv. prijímanie a modlitba na úmysel sv. Otca a vylúčenie akejkoľvek záľuby aj k ľahkému hriechu) možno získať:

1. pri verejnej adorácii Najsvätejšej sviatosti na Zelený štvrtok recitovaním alebo spevom Tantum ergo.
2. za nábožnú účasť poklony kríža pri liturgickom slávení na Veľký piatok.
3. za obnovu krstných sľubov pri slávení Veľkonočnej vigílie.

Duchovné „vychytávky“ z obchodu ZDENKA

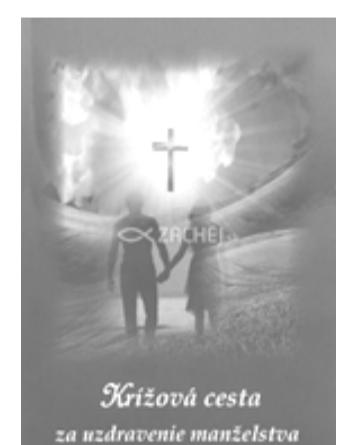
Krížová cesta – krásna pobožnosť, ktorú sa modlievame v Pôstnom období. Hám najfascinujúcejšia je variabilita, mnohorakosť, ale predovšetkým aktuálnosť tejto pobožnosti. Štrnásť zastavení – tých istých, a predsa nekonečne veľa možností, ako si premietnuť jednotlivé etapy utrpenia Pána Ježiša a posledných chvíľ Jeho pozemského života spred dvetisíc rokov do súčasnosti. Človeku až prebehnú zimomriavky po tele, keď si uvedomí, ako svojim životom, povolaním, vzťahmi dennodenne prechádza vlastnou krížovou cestou. To nám dáva odpoveď na otázku, prečo také nespočetné množstvo tematických zameraní Krížovej cesty. Pobožnosť Krížovej cesty „na rôzne témy“ sa v Pôstnom období koná aj v našom kostole. Určite je ale veľmi účinné pomodliť sa Krížovú cestu aj doma, v súkromí. Môže nám napríklad slúžiť aj každý večer ako pomôcka na sputovanie svedomia. Rozhodne stojí za investíciu kúpa brožúrky Krížovej cesty. Je len na nás, ktorým smerom si chceme porovnať svoje odsúdenia, pády s Ježišovou Krížovou cestou a prosiť Ho, aby nás tou našou sprevádzal. Tak neváhajte a príjdite si vybrať do Zdenky:

ČEREŠNIČKA NA TORTE

Aj vám stále chýbajú perá? Aj vy v tej najnevhodnejšej chvíli nemôžete nájsť nič na písanie? Alebo by ste niekomu chceli darovať nejakú maličkosť? O jednom originálном riešení by som vedela – v Zdenke majú veľmi pekné perá rôznych farieb a hlavne s kresťanskými motívmi:

Alena Perželiová

HLAS SRDCA štvrtročník rímskokatolíckej farnosti Rimavská Sobota. Vydáva rímskokatolícka cirkev farnosť

Rimavská Sobota. Adresa: Hlavné námestie 29, 97901 Rimavská Sobota. Kontakt: 0475631031, email: casopishlassrdca@gmail.com, Recenzoval: Rastislav Polák. Redakčná rada; šéfredaktorka: Alena Perželiová, členovia - Rastislav Polák, Stanislav Andrek, Jozef Koronczi, Vladimíra Haninčíková, Terézia Haninčíková, Janka Marcineková, Zuzana Gödriová, Jozef Gödri.